

ZET FACE

Čtení pro volný čas z Blanenska, Boskovicka a okolí

LISTOPAD/PROSINEC 2024

ZDARMA

**CO NABÍZEJÍ STŘEDNÍ
ŠKOLY V REGIONU A OKOLÍ**

**MOTORISTICKÝ SPORT:
MARTIN BAČA ZÁVODÍ
NA PŘÍRODNÍCH TRATÍCH**

**LUCIE SVOJANOVSKÁ SI
SPLNILA SVŮJ ŽIVOTNÍ SEN**

**EMÍLIE PORTLOVÁ:
PÉČE O PACIENTA JE
CELOŽIVOTNÍ ŠKOLA**

**LUCIE ZET RÁDA PŘEDÁVÁ
EMOCE A POZITIVNÍ ENERGII**

TRADIČNÍ VÝROBCE **BAZÉNOVÉHO ZASTŘEŠENÍ**

ZAVOLEJTE NÁM

515 157 005

NAPIŠTE NÁM

info@alupo.cz

VÍCE INFORMACÍ

www.alupo.cz

Komplexní služby v oblasti výtahové techniky

www.vytahy-brno.cz

www.facebook.com/vytahybrno

www.instagram.com/vytahy_brno

FOTO Městské divadlo Brno (2x)

Čarodějky z Eastwicku

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO NA SVÉ HUDEBNÍ SCÉNĚ HOSTÍ PO SEDMNÁCTI LETECH IKONICKÉ PŘEDSTAVENÍ ČARODĚJKY Z EASTWICKU. TAK TROCHU JAKO OSLAVU 20 LET TÉTO MODERNÍ SCÉNY A TROCHU JAKO DÁREK DIVÁKŮM, KTERÍ „ČARODĚJKY“ MILUJÍ.

Na počátku byla kniha amerického spisovatele a básníka Johana Updika, která se objevila v roce 1984, a během krátké doby tří let byl v kinech film s dnes už hvězdným obsazením – Jack Nicholson, Cher, Michele Pfeifer. Updike nebyl filmem moc nadšený, ale přežil ho, ovšem k následné muzikálové adaptaci řekl: „Jsem velmi potěšen, že mé čarodějky budou mít další inkarnaci na muzikálové scéně. Podle mého, čarodějnictví bylo vždy spojeno s tancem a zpěvem.“

Známý muzikálový producent Cameron Mackintosh s textařem Johnem Dempseyem a hudebníkem D. P. Roweem vybrali pro svůj příští muzikál právě titul Čarodějky z Eastwicku. V červenci 2000 byla premiéra v londýnském Drury Lane Theatre s 500 reprízami a nominací na cenu Laurence Oliviera.

Městské divadlo Brno bylo v roce 2007 čtvrtým místem na světě, kde bylo možné čarodějky vidět. Byl to velký úspěch, zvláště v atmosféře návratu magie a čarodějnictví na evropskou scénu (Čarodějky ze Salem, u nás Kladivo na čarodějnice).

Dost historie, po sedmnácti letech jsou opět mezi námi sochařka Alexandra, učitelka hudby Jane a redaktorka Sukie. Znuděné životem na malém městě, baví se magickými triky a pro zábavu si vyvolají muže svých snů. Démonický Darryl van Horne jejich výzvu přijímá a městečko poté zažívá otřes, jaký nikdo nepamatuje. V roli Darryla opět září Petr Štěpán a Petr Gazdík, třetí Darryl z roku 2007, Martin Havelka, nominovaný na Cenu Thalíe, už mezi námi bohužel není. Do své role se vra-

cí Ivana Vaňková jako Alexandra, alternuje Svetlana Janotová. V roli Sukie opět Radka Coufalová, nově Andrea Zelová a Janu Smartovou nově ztvárnila Johana Gazdíková a Tereza Navrátilová. Vrací se i Lenka Bartolšicová, Milan Němec a Igor Ondříček.

Ríká se, že dvakrát nevstoupíme do stejné řeky, to bude platit i o současných čarodějkách, jsou o mnoho let herecky vyzrálejší, zkušenější, hledají nové, ještě rafinovanější prostředky, přesvědčivější výrazy a také vedou ty mladší, které do rolí nastoupily. A oba Derrylové? Zde prostě platí, že muži nestárnou. Hru zrežisoval, s velkou radostí, Stanislav Moša, choreografie je dílem Chorvata Igora Barberiče, který se dobře domluví česky, o kostýmní vybavení se postarala Andrea Kučerová.

NAĎA PARMOVÁ

LUCIE ZET RÁDA PŘEDÁVÁ EMOCE A POZITIVNÍ ENERGII

V ŠESTNÁCTI LETECH STÁLA POPRVÉ NA JEVIŠTI A TOTO PROSTŘEDÍ JÍ NATOLIK UČAROVALO, ŽE SE ZPĚV STAL NEDÍLNOU SOUČÁSTÍ JEJÍHO ŽIVOTA. BRNĚNSKÁ RODAČKA S UMĚLECKÝM JMÉNEM LUCIE ZET, KTERÁ ŽILA I V BLANSKU A V BOSKOVICÍCH, ZPOČÁTKU ORTODOXNÍ VYZNAVAČKA ROCKOVÉ MUZIKY, POD VEDENÍM SVÉHO UČITELE A MANAŽERA V JEDNÉ OSOBĚ PĚVECKY VYZRÁLA A SVŮJ HLASOVÝ FOND UPLATNILA V BOHATÉ ŠKÁLE HUDEBNÍCH STYLŮ A ŽÁNŘŮ. JEJÍ REPERTOÁR JE TAK VELMI OBSÁHLÝ. NAJDETE V NĚM SOUČASNOU HUDBU, TANEČNÍ HITY Z LET OSMDESÁTÝCH A DEVADESÁTÝCH I EVERGREENY Z LET ŠEDESÁTÝCH.

Dovolte, abych se na úvod zeptal. Proč Lucie ZET?

Je to umělecký pseudonym. Lucie je skutečné jméno, ZET je iniciála mého příjmení. Je hrozně dlouhé, tak jsem ho zkrátila. Ať je to úderné, zapamatovatelné a vejde se na plakáty. (smích)

Slyšel jsem, že pocházíte z Brna a část života jste prožila i v Blansku a v Boskovicích.

Ano, z Brna pochází má rodina a já jsem se tam narodila. Pak jsme bydleli v Blansku, kde jsem odchodila většinu povinné školní docházky. Prožila jsem tam krásné dětství. Vzpomínám, jak jsme si všech-

ny děti z vnitrobloku společně hrávaly venku za domem, bez ohledu na počasí, a hlavně bez mobilů v ruce. (úsměv) Potom jsme se přestěhovali do Boskovic, ale devátou třídu jsem dokončila už v Ostravě. Tam jsem taky odmaturovala na Gymnázium Františka Hajdy.

Je to pro vás už minulost, nebo se tam ještě někdy vrátíte?

Do Brna občas jezdívám, mám tam babičku a část rodiny, akorát se mi ještě nepoštěstilo si v Brně zazpívat, přitom v Praze zpívám pořád. (úsměv) Tak doufám, že až tenhle rozhovor vyjde, tak se nabídky z Brna jen pohnou. (smích) Vaz-

by, které jsem měla v Blansku a Boskovicích, se postupně zpřetrhaly, přišli noví lidé, noví spolužáci a kamarádi, ale věřím, že se tam někdy v budoucnu zas podívám. Třeba na školním srazu po třiceti letech. (smích)

Čím jste chtěla být jako malá?

Já učitelkou, maminka si přála, abych byla soudkyní. (úsměv) V období dospívání, kdy se rozhodujete, co budete dělat, se to v člověku občas hodně bije. A to byl i můj případ. Začala jsem pochybovat, jestli je povolání učitelky dost perspektivní, jestli bych neměla zvolit něco jiného. Jelikož jsem měla dobré známky, po základce

jsem šla na gymnázium, čímž jsem získala další čtyři roky na to, abych se rozhodla, co chci vlastně dělat. Po maturitě jsem se rozhodla pro obor Lázeňství, gastronomie a turismus na Slezské univerzitě v Opavě. V této oblasti jsem potom i nějakou dobu pracovala, ale když přišel covid, všechno se změnilo. Při práci jsem na stejné fakultě dálkově vystudovala Českou literaturu a mám bakalářský titul. No a teď se zaměřuji na oblast vzdělávání a speciální pedagogiku a usiluji o magisterský titul. Pracuji v dětském domově a soukromě doučuji češtinu, takže tohle všechno se mi bude do budoucna určitě hodit. (úsměv)

Vzpomenete si, kdy vás chytil zpěv?

Doma jsem si vždycky zpívala, nejčastěji ve svém pokojíčku, ale nikdy jsem si nemyslela, že bych se zpěvu mohla věnovat na profesionální úrovni. To, že se to stalo, byla více méně náhoda. Jako studentka jsem byla na brigádě v jedné neziskovce, kde jsem měla na starosti děti na prázdninovém pobytu. No a když jsem jim v podvečer zpívala písničky, slyšel to i můj tehdejší nadřízený. Zaujala jsem ho svým pěveckým projevem a on mně, zatvrdělé rockerce, která milovala kapelu Divokey Bill, Nightwish a finské skupiny The Rasmus nebo HIM, vysvětlil, že pokud chci opravdu zpívat, vezme si mě pod svá křídla, ale musím začít od základu, nejlépe lidovkami.

Jaká hudba, žánr je vám teď nejvíce blízký, co máte nejvíce ráda?

To se nedá říct, poslouchám kde co. Pop, rock, blues, rock 'n' roll, folk, lidovky... Ovlivňuje mě spousta stylů. Když zpívám, snažím se přizpůsobit svůj repertoár dané akci a složení publika. Když dělám vánoční koncert, vybírám melodie s vánoční tematikou, na plesech je můj playlist složený z tanečních a disko věcí, no a na svých koncertech se zase ráda prezentuju poslechovémi písněmi a vlastní tvorbu. A úplně samostatnou kapitolou jsou šansony – to je hodně těžká disciplína, ale jsou to pro mě srdcovky, které strašně ráda zpívám. Baví mě na tom právě ta různorodost. Při interpretaci písní se soustředím hlavně na výraz a frázování. Možná i proto si píšu vlastní texty, teď už nejen pro sebe, ale i pro jiné zpěváky. Jsem zvyklá o textech, o tom, co zpívám, přemýšlet, ctím češtinu a asi právě z toho důvodu zpívám nejraději ve svém rodném jazyce.

Jak jste se dostala k psaní textů?

Vzniklo to vlastně náhodou. Jak jsem začala zpívat, vystupovat na veřejnosti, tak

spousta mých oblíbených písniček byla v angličtině a já, přestože angličtinu ovládám, jsem měla pocit, že zpívám-li pro české publikum, měla bych přirozeně zpívat česky. Tak jsem zkusila některé z nich přetextovat. Jedna z mých prvních byla krásná balada od zpěvačky Shakiry a já zjistila, že se lidem ty moje české verze líbí a i mě to více baví. Když k písni napíšu vlastní text, přidávám tím do ní vlastní hodnotu.

Kde hledáte inspiraci?

Každý text vychází z mého nitra a ze života vůbec. Inspiruje mě samotná hudba i nálada, přijde nápad nebo momentální situace, která mi vnukne myšlenku a já ji rozvedu a přetvořím do slov. Prostě spojením mých slov s melodií vznikne nová písnička, něco mého, něco, co chci předat dál.

Co vás na zpěvu nejvíce naplňuje?

Baví mě předávat lidem emoce. Pozitivní energii, prožitek, který si lidé z mého vystoupení odnášejí. Když mám zpětnou kladnou odezvu, tak se mi to vrací a neuvěřitelně mě to naplňuje a nabíjí.

Vzpomenete si na nejdokladnější okamžik, který jste kdy při zpívání zažila?

V repertoáru mám pár písní, o kterých vím, že si musím dávat pozor, aby mě nepohltily. Jednou z nich je písnička Maluj zase obrázky od Hanky Zagorové. Ta píseň má tak silný text, že se mi párkrát na koncertu stalo, že jsem při ní měla slzy na krajíčku. Musela jsem potlačit emoce, abych ji dozpívala a nepokazila posluchačům výsledný dojem. Ten prožitek byl natolik silný, že se to přeneslo na diváky v sále

a některé to dojalo až k slzám. Co se týká publika, samozřejmě jsem po každém vystoupení vděčná za potlesk, když se se mnou chtějí lidé vyfotit, podepsat fotku, koupí si moje CD nebo prostě jen přijdou a poděkují za hezký hudební zážitek. To je velmi příjemné a dělá mi to velkou radost.

Na svém kontě máte také album s názvem Věci, o kterých se špatně mluví. Jak vzniklo?

Vzniklo díky spolupráci s mým kamarádem, skvělým muzikantem, zpěvákem a skladatelem Filipem Ráczem. Z jeho dílny vzešla má první píseň s názvem Všechno mít, která se dostala do celoplošných rádií a zabodovala v hitparádě Českého rozhlasu. Po úspěchu tohoto singlu jsem se rozhodla natočit celé album. Vyšlo v roce 2023 a dalo by se charakterizovat jako směsice příjemných popových melodií s ryze českými texty. Hudební nápady pocházejí z pera Jiřího Fryče a již zmíněného Filipa. K pěti písním jsem si sama napsala text. Album vzniklo za přispění OSA a digitální distribuci zajišťuje firma Supraphon.

Nemohu se nezeptat. Jaký vliv mají sociální média na vaši kariéru a jaký máte v tomto směru vztah s fanoušky?

Přiznám se, že tohle mi moc nejde, asi by se mi hodil šikovný manažer přes sociální síť. (smích) Měla bych být asi více aktivní, i když na druhou stranu je to vždy něco za něco... V dnešní době musí každý, kdo chce v showbiznyosu prorazit, být vidět a neustále se lidem připomínat, a to já moc neumím. Nebaví mě sypat ze sebe jeden příspěvek za druhým, hodně pře-

PŘEDSTAVUJEME / INZERCE

mýšlím, co zveřejnit a co ne. V tomto jsem asi málo spontánní. Na tom musím ještě zapracovat. Jak se lépe a více prezentovat, ukázat lidem, co třeba dělám i mimo pódium, ale přitom nepřekročit určité hranice.

Hudba je hlavní náplní vašeho života, přesto... Co děláte, když nezpíváte, nezkoušíte, neučíte? Co vás nejvíce baví, naplňuje?

Hlavně a ráda spím. (smích) Ale teď vážně. Mám ráda turistiky, když mi to čas dovolí, výletuju po různých koutech České republiky, navštěvuji přírodní památky, zajímavosti. Ráda čtu, píšu, zajímám se o literaturu. Napsala jsem knihu povídek, kterou bych ráda konečně vydala. No a hudba mě samozřejmě provází i ve volném čase. Ráda se inspiroji, hledám nové nápady.

Na čem momentálně pracujete a jaký je váš profesní cíl, sen?

Ráda bych navázala bližší spolupráci s lidmi z umělecké branže, kteří jsou více vidět, kteří už něco znamenají a nemusí to být jenom v pop music. Mám už nějaké konkrétní myšlenky, nápady, představy..., ale nebudu je raději prozrazovat, abych to nezakřikla. Uvidíme. (úsměv)

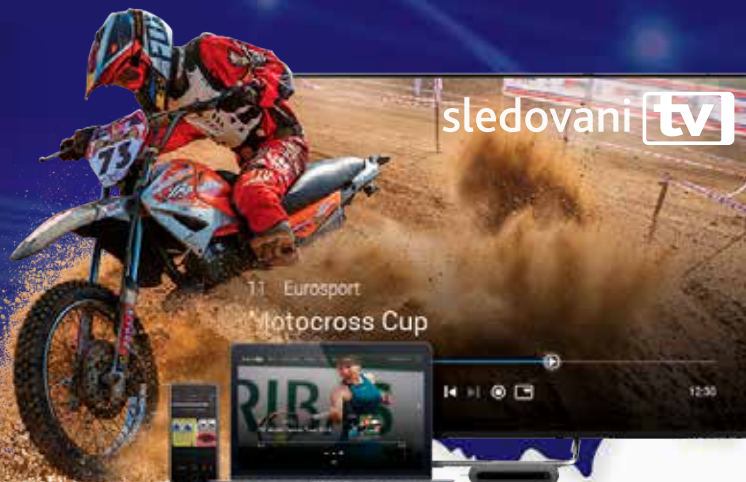
PAVEL ŠMERDA

INZERCE

INTERNET

**OPTICKÝ KABEL
BEZDRÁT 60GHz
BEZDRÁT 5GHz
INTERNETOVÁ TV**

800 888 300
www.topnet.cz

DOMÁCI ZÁPASY

SEZONA 2024/25

25.KOLO TELH

4 | 12 | 2024

18:00

LIT

27.KOLO TELH

20 | 12 | 2024

18:00

BTL

29.KOLO TELH

26 | 12 | 2024

18:00

TRI

31.KOLO TELH

30 | 12 | 2024

18:00

OLO

34 MICHAL
POSTAVA

ZA KOMETU!

FOTO Jozef Kipikaša

ZÁVODNÍK MARTIN BAČA: RÁD SE NA MOTORCE SVEZU, ALE RYCHLE JEN NA ZÁVODECH

MARTIN BAČA Z BLANSKA SE VĚNUJE ZÁVODŮM SILNIČNÍCH MOTOCYKLŮ NA PŘÍRODNÍCH OKRUŽÍCH. ŽE NEVÍTE, O CO SE JEDNÁ? KDYŽ ZMÍNÍME LEGENDÁRNÍ ZÁVODY 300 ZATÁČEK GUSTAVA HAVLA V HOŘICÍCH NEBO TOURIST TROPHY, VELKÁ SPOUSTA Z VÁS JE UŽ JISTĚ „DOMA“.

Martine, jak jste se dostal k závodění?

Musím říct, že motorky mě přitahovaly od malička, navíc mě v tom podporoval děda, který byl fanda do všeho, co vonělo technikou a benzínem. Ale že bych měl směrem k pozdějšímu závodění umetnou cestičku, to se rozhodně říct nedalo. Jak z finančních důvodů, tak proto, že rodiče o mě v tomto směru měli prostě strach a podporovali mě raději v bezpečnějších sportech.

Kdy jste se poprvé postavil na startovní rošt?

Nejdříve jsem s kamarády jezdil na závody pouze jako divák. Když jsem si v 16 udělal řidičský průkaz, tak jsem na motorce seděl téměř nepřetržitě, ale s myšlenkou na

závodění jsem si začal pohrávat, až když mi bylo okolo třiačtyřiceti. Rozhodnul jsem se naskočit rovnýma nohama do Mezinárodního mistrovství České republiky na přírodních okruzích. No a příští rok nás čeká již sedmá závodní sezona v řadě. Letí to. (úsměv)

Jaká byla vaše první závodní motorka?

Byla to staříčka a často rozverná Yamaha R6 z roku 2007. Kупoval jsem ji jako opadanou motorku z druhé ruky.

Kdy přišly první úspěchy, vítězství?

Říká se, že nejsilnější moment v životě závodníka je první dokončený velký závod a první vítězství. A to je pravda. Během let se mi podařilo několikrát zaznamenat

pódiové umístění, ale na to opravdové vítězství jsem dlouho čekal. Podařilo se to vlastně až loni na závodech v Dymokurech. Dymokurský okruh patří svým profilem trati k nejrychlejším u nás a mezi diváky mezi nejoblíbenější podniky. Startoval jsem v kategorii 400 SSP na Hondě RVF 400. Vítězství pro mě bylo tenkrát obrovskou satisfakcí za všechny ty roky dřiny i odříkání a splnění klukovského snu to jednou vyhrát. Navíc obrovským hnacím motorem do další práce.

Jezdíte za VK Racing Team. Představte ho čtenářům.

VK racing team je perfektně fungující parta přátel se stejným postižením k našemu sportu, tak bych to asi ve zkratce

FOTO Eva Koňáková

popsal. (smích) Tento sport totiž není o jednotlivci. Jízda na motorce je jen jeho pomyslnou třešničkou. Každý člen zde má svoji roli. Ať již se vám na gridu stará o nahříváky pneumatik, nebo vám pomůže při oblékání do kombinézy či pomůže při servisu motorky. Když se podaří dobrý výsledek, je to vždy zásluha celého teamu a nikoli pouze mě. A já jim za to moc děkuji.

Asi nebudu daleko od pravdy, když řeknu, že silniční motorismus je docela drahý koníček?

Ano, závodit je rok od roku těžší. Začátky byly takové, že člověk dal dohromady motorku po někom, zajistil si nějaký finanční obnos, pár sad většinou ojetých pneumatik a jal se závodit. Když nad těmi začátky teď přemýšlím, byli jsme docela kaskadéři. Ale s jídlem, roky a zkušenostmi roste chuť a velice brzy přijdete na to, že bez pořádného materiálu a zázemí se výsledky nedostaví. Během let se dostáváte do podvědomí lidí. Nám se postupně dařilo oslovovat ty správné partnery a i díky nim jsme do letošní sezony mohli připravit zcela nový motocykl pro kategorii SBK 1000. Jedná se o motocykl Ducati Panigale V2 Bayliss Replica.

K motorismu patří i pády, nehody, zranění. Jak to máte vy?

Zranění a pády k našemu sportu patří, na druhou stranu, čím déle závodíte, tím k tomu přistupujete jinak. Bezpečnost je však pro mě stále tou nejvyšší prioritou. Nemůžete si svojí jízdou dovolit ohrozit na životě jezdce okolo vás, často vašeho kamaráda. Musíte si uvědomovat riziko, že nezávodíme na tratích s bezpečnými únikovými zónami. Nejedete tedy bezhlavě

a musíte udržet svoji koncentraci na maximum po celou dobu závodu. Když už ale k nějakému pádu dojde, berete to jakou součástí hry. S týmem si k tomu vždy sedneme, hledáme příčinu, jestli byla na straně jezdce, nebo techniky, a analyzujeme tak, abychom tomu do budoucna co nejvíce předcházeli. Ruku v ruce s tím jde i příprava, tréninky. Není to jen o sednutí na motorku, ale musíte mít i dobrou fyzickou, být mentálně správně nastavený. Zdravý člověk v kondici se pak po pádu i rychleji zotaví než ten nepřipravený. Důležité je také poučit se z chyb.

Je mi jasné, že to není žádná legrace.

Představte si, že upalujete rychlostí častěji přesahující 250 km/hod. v úzkých uličkách, podél stromů, plotů, ve městech, navíc předjíždíte nebo vás předjíždí jiný

závodník... Tam se chyby bohužel tvrdě trestají a následky mohou být fatální. O to více je třeba se koncentrovat a zachovat klid a rozvahu.

Nebojí se o vás nejbližší?

Nejhůře to nese mamka. Pokaždé, když odjízďím na závodní víkend, tak mi opakuje, abych se jí vrátil v pořádku. Snažím se jí vysvětlit, že se o mě nemusí bát, ale ona mi vždy odpoví: Vžij se do mé role. Chápu ji. Na závody za mnou ráda přijede třeba do Brna, kde jsou pády relativně bezpečné, ale do Hořic ji asi nikdy nedostanu. (úsměv)

Zmiňujete Hořice. Tamní závod 300 zátek Gustava Havla zná snad každý.

Ano, je to nejznámější road racingový závod u nás. Pro nás, a to nejen české závodníky, je to takový vrchol, nejtěžší a nejprestižnější trať v Česku, kde chce každý alespoň jednou v životě startovat a kterou během víkendu obsype až 25 tisíc diváků. Název vznikl z faktu, že po dvanácti kolech závodu ujede motocyklista na hořickém závodním okruhu přesně 312 zatáček. Od roku 1968 nese závod jméno Gustava Havla, českého závodníka, který patřil mezi světovou špičku a tragicky zahynul v roce 1967. Jezdí se zde dvakrát do roka. V květnu již zmíněný závod 300 zátek Gustava Havla a v srpnu závod České TT při evropském šampionátu IRR.

Úplně legendární je pak Tourist Trophy na ostrově Man. Není to pro vás výzva?

Pro všechny motoristické závodníky je to „pupek světa“. Sen, který by si chtěl uskutečnit každý, ale splní se pouze hrstce

z nás. V hlavě jsem to na začátku měl, to přiznávám, ale v dnešní době už to pro mě není prioritou, snažím se soustředit na reálné cíle, kterých mohu dosáhnout. Každopádně v Irsku se konají i jiné závody, menší, a na těch bych se někdy rád uká-
zal.

Napadá mě otázka. Jak vlastně trénujete? Předpokládám, že na klasických silnicích v běžném provozu to asi není?

To máte pravdu. Na přírodních okruzích se netrénuje. To až o víkend, kdy jsou úseky tratě uzavřené pro běžnou dopravu a otevřené pouze pro závody. Před sezonou jezdíme testovat do Chorvatského Grobniku, v průběhu roku, pokud čas dovolí, pak na klasické autodromy v Brně nebo například na Slovakia Ring. Možná to bude znít paradoxně, ale dnes již na motorce ve volném čase vlastně moc nejedím, jsem rád, že si mezi závodními víkendy odpočinu a připravím sebe i techniku na další podnik. Navíc, v běžném provozu je to bohužel často nebezpečnější aktivita. Rád se na motorce svezu, ale rychle jen na závodech. (úsměv)

Co děláte, když nejste zrovna v práci nebo nejedete na motorce?

Snažím se celý život sportovat. Od malič-

FOTO Karel Šoukal

ka jsem hrál hokej, lyžoval, tančil, plaval, běhal a to mi zůstalo vlastně do dneška. Fyzická příprava je pro motoristy naprostou alfou a omegou úspěchu a vždy se snažím být připraven tak, abych ze sebe dokázal dostat to nejlepší. Sport provází celý můj život a doufám, že tomu tak bude i nadále.

Plány a cíle do budoucna?

Chceme se s týmem stále posouvat.

Velkým cílem a plánem na příští rok je pro nás všechny účast v prestižním evropském šampionátu závodů na přírodních okruzích IRRF. Půjde asi o šest závodních podniků v několika zemích, např. Německo, Belgie a Finsko, jeden ze závodů se jede i v Česku, konkrétně právě v Hořicích. Rádi bychom absolvovali celý šampionát a udělali maximum pro co nejlepší výsledek.

PAVEL ŠMERDA

Matějovo
PEKAŘSTVÍ

ŘEMESLNÉ VÁNOČNÍ PEČIVO

ČERSTVOST A KVALITA ♦ RUČNÍ VÝROBA ♦ POCTIVÉ SLOŽENÍ ♦ CHUŤ DOMOVA

S hrdostí Vám představujeme naše cukroví, které je připraveno výhradně z kvalitních a poctivých surovin. Pokud hledáte cukroví, které chutná jako od babičky, právě jste ho našli. Každý kousek pro Vás vyrábíme ručně, s láskou a péčí, abyste si mohli vychutnat tu pravou vánoční chuť domova.

Objednávejte zde

a vychutnejte si tu pravou vánoční chuť domova.

telefon: 724 776 440

matejovopekarstvi

matejovo.pekarstvi

Ž I J E M E
T R A D I C Í

KALENDÁŘ

PSÍ ŠANCE 2025

ZPĚVAČKA JITKA ZELENKOVÁ, HEREČKY DANA MORÁVKOVÁ, LENKA KROBOTOVÁ, KAIRA HRACHOVCOVÁ A LENKA ZAHRADNICKÁ, MODELKY, HEREČKY A ZPĚVAČKY KAROLÍNA KRÉZLOVÁ A BÁRA MOTTLOVÁ NEBO MODERÁTOR PETR ŘÍBAL JSOU SOUČÁSTÍ SEDMÉHO KALENDÁŘE, KTERÝ LETOS VZNIKL U PŘÍLEŽITOSTI DESÁTÉHO VÝROČÍ SPODKU PSÍ ŠANCE.

„Máme velkou radost, že do realizace s námi letos šel úžasný fotograf Petr Kozlík, který do celého focení vnesl myšlenku portrétních fotografií plných emocí. Kromě mnoha osobností jsou i letos hvězdami kalendáře tři krásné fenky československého vlčáka,“ říká předsedkyně spolku Jana Klouparová.

V předprodeji je nástěnný kalendář velikosti A3, který obsahuje 13 fotek (včetně titulní) a závěrečnou stránku s krátkým infem o celém projektu a dále také 14denní stolní kalendář s 28 fotkami.

„Kdybych netrávila tolik času na cestách, nejspíš bych si už dávno pořídila psa. Ten pohled do upřímných psích očí je totiž pro mě přímo terapeutický. A tak jsem moc ráda, že jsem dostala nabídku zapojit se do focení kalendáře pro organizaci Psí šance a že jsem se mohla fotit s nádhernými československými vlčáky. Jsou úžasní a bylo to moc fajn odpoledne,“ svěříla se zpěvačka Jitka Zelenková. „Musím říct, že psí slečna si mě absolutně získala. Byla strašně mazlivá a hodná. Českoslovenští vlčáci jsou nespoutaní, svobodní, divocí, ale když si získáte jeho srdce, položí za Vás bez váhání život,“ říká herečka Lenka Zahradnická.

Historie projektu

Kalendáře Psí šance má na svědomí pět žen pod taktovkou zapsaného spolku Psí šance. Kalendář již sedmým rokem spojuje známá jména spolu se psy plemene československý vlčák. „Toto národní plemeno je nám natolik blízké, že skrze kalendář lidem připomínáme jejich přirozenou krásu, lásku a věrnost ke svému pánovi, ale také to, jak nároční dokáží být, jak důslední a trpěliví musíme být my a že si jakéhokoliv psa pořizujeme

v průměru na 15 let. Nevládnutá výchova těchto psů (v těch lepších případech) končí v útulcích či v Záchrané stanici pro československé vlčáky v Adamově. Proto Psí šance tento projekt opakovaně realizuje a z výtěžku pomáhá Záchrané stanici, která je jedinou svého druhu, a zároveň i psům v nouzi,“ vysvětluje Jana Klouparová.

V předchozích kalendářích jste mohli vidět více než šedesát známých českých a slovenských osobností. Mezi nimi byli například Lucie Bílá, Hanka Holišová, Lucie Vondráčková, Karel Hynek Čermák, Karolína Plíšková, Olga Lounová, David Svoboda, Roman a Petra Vojtkovi, Barbora Seidlová, Vašek Neužil, Veronika Čermák Macková, Leona Machálková, Martin Dejdar, Ondřej Ruml a mnoho dalších. Více informací a objednávky kalendářů na www.psisance.cz. PAVEL ŠMERDA

FOTO Petr Kozlík (2x)

FOTO Pavel Kupka

EMÍLIE PORTLOVÁ: PÉČE O PACIENTY JE VELKÁ ŠKOLA ŽIVOTA

PRÁCE ZDRAVOTNÍ SESTRY JE NEJEN POVOLÁNÍM, ALE I ŽIVOTNÍ CESTOU PLNOU VÝZEV A OSOBNÍHO RŮSTU. V ROZHOVORU SE ZDRAVOTNÍ SESTROU EMÍLIÍ PORTLOVOU Z NEMOCNICE LETOVICE SE DOZVÍTE, CO JI K TÉTO PROFESI PŘIVEDLO, JAKÉ ZMĚNY ZAŽILA BĚHEM SVÉ KARIÉRY A JAKÉ VÝZVY MUSELA PŘEKONAT. ZJISTÍTE TAKÉ, CO PRO NI PÉČE O PACIENTY ZNAMENÁ A JAKÉ PLÁNY MÁ DO BUDOUČNA.

Prozrad'te, co vás před lety přivedlo k práci zdravotní sestry?

Určitě se možná budete divit, ale rozhodně to nebylo tolik lásky k bližním, jak by to možná mnozí od zdravotníků očekávali. V té době jsem byla hodně mladá a v patnácti letech mi k volbě jít na „zdravku“ paradoxně pomohla „primařka“ chirurgie, s kterou měla blízký vztah naše rodina. Ta moje rozhodnutí nezpochybňovala, ale dodnes slyším její slova... „pořádně si namaž pod kolenama...“ A to byla pro mě ta výzva, dělat něco více náročnějšího. Samozřejmě se mi na tehdejší dobu (1978–1982 studijní roky) líbila prestižní role sestry, která byla skutečně společensky uznávaná. Její součástí byla „sesterská uniforma“ s odznakem a čepcem, což sestrám velmi slušelo a dodávalo to jakési vážnosti a jedinečnosti. Vnímala jsem, že

v nemocnici i na ambulancích, kam jsem mohla někdy vstoupit, byla setra pro lékaře jakousi jeho pravou rukou, musela být tedy chytrá, zručná, všestranná.

Čím vším jste si za ty roky prošla, kde jste pracovala a na jakých pozicích?

Po maturitě jsem byla umístěna do Léčebny v Letovicích, ačkoli jsem původně měla slíbené místo v Nemocnici v Novém Městě na Moravě. Po roce jsem odešla do Brna, kde studoval můj budoucí manžel, a nastoupila jsem na gynekologické oddělení VÚKEO (dnešní MOU). Byla to pro mě náročná zkušenost, podávala jsem chemoterapii často mladým dívkám a zažívala bolest jejich rodin. Vzhledem k bezpečnostním podmínkám, ve kterých jsme tehdy jako sestry pracovaly (měla jsem pochybnosti, abych měla jednou zdravé

děti), jsem následně přešla do Úrazové nemocnice v Brně, kde jsem byla velmi spokojená. Později jsem pracovala jako sestra na poliklinice, jako závodní sestra, ale i sestra v domácí péči. Po několika letech jsme se vrátili jako početná rodina zpět do Letovic, kde jsem opět nastoupila do LDN, odkud jsem začínala. Následující roky jsem vystudovala specializaci v geriatrické ošetrovatelské péči. V roce 2010 jsem přijala nabídku stát se vrchní sestrou, což byl nestandartní postup, protože jsem vycházela z pozice ne staniční, ale všeobecné sestry. V roce 2011 ve svých 48 letech jsem nastoupila na Lékařskou fakultu v Hradci Králové a následně pokračovala v magisterském programu v Ostravě, který jsem dokončila v roce 2017. Ten rok jsem slavila svých 54 let a zároveň si uvědomila, že moje maminka tou dobou

již měla první rok důchodu za sebou. Odchovala zrovna tak pět dětí jako já a jak moc se ta doba změnila.

Jak se během vaší praxe změnila práce v nemocnici?

Za ta léta se skutečně mnoho věcí změnilo, a jak to tak bývá, každé období má svůj rub i líc. Co se ale nezměnilo, je člověk – pacient, který k nám přichází se stejnými, nebo podobnými diagnózami jako dříve. Vraťme se však o pár desítek let zpátky. Zařízení našeho typu bývala zpravidla na chvostu celého zdravotnického systému. V 80. letech minulého století byly LDN šedivé budovy s velkými pokoji a tmavými chodbami. Nebylo nic zvláštního, že sestra na noční službě byla sama na 45 pacientů a vypomáhal jí jeden sanitář, který byl zároveň pro všechna oddělení. Když si vzpomenu na řešení inkontinence pacientů vkládáním plátěných podložek, nebo jaká byla manipulace a proces se skleněnými stříkačkami, než je bylo možné je zase použít, jakým způsobem probíhala dekontaminace podložních mís a močových lahví, které se nejprve mechanicky vydrhly a potom se nakládaly do vany k dezinfekci. V dnešní době je něco takového již nemyslitelné. Bylo také minimum léků, i zdravotnická dokumentace byla velmi jednoduchá. Překlady zhoršených pacientů na vyšší pracoviště probíhaly spíš sporadicky, naopak byli přijímáni pacienti v rozvinutém a pokročilém stádiu svého onemocnění. Na všechnu tu těžkou práci bylo velmi málo zdravotnického personálu a nebyly vhodné pomůcky. Těžká práce přinášela ale velkou soudržnost mezi personálem. Dnes působí budova reprezentativně jak zvenku, tak i uvnitř. Moderní trendy se odrážejí ve všech oblastech péče, ať už se jedná o péči lékařskou, ošetrovatelskou, rehabilitační atd., což je citelně znát v každé z jednotlivých činností, které právě probíhají. Na druhou stranu se ve zdravotnictví objevila velická vlna obezřetnosti ke všemu, co člověk dělá, jak to dělá a jak je schopen si svou práci obhájit. Rovněž legislativa zvýšila tlak na dění kolem pacienta a jeho prostředí. A to vnímám jako trochu nešťastné a čím dál víc svazující.

Na co nejraději vzpomínáte? Jaké situace nebo pacienti vám nejvíce utkvěli v paměti?

Samozřejmě ráda vzpomínám na všechno to, co se podařilo a zvládlo, a jednou z těch situací bylo vypuknutí onemocnění Covid v naší nemocnici. Během několika dnů byla zachváčena celá nemocnice.

V krátkém období před jeho vypuknutím jsem začínala nabývat dojmu, že ta soudržnost, které si tolik vážím, se u nás začíná pomalu vytrácet také, a bylo mi to docela líto. Nakonec ale covidová pandemie vyzkoušela, jak na tom skutečně jsme, a byla jsem moc mile překvapena. Všichni táhli za jeden provaz. Bylo to moc hezké poznání.

Co pro vás osobně znamená péče o pacienty? A co vám tato práce dala a možná i vzala?

Víte, vycházím z toho, že mám stále před očima to, že dnes na tom lůžku sice leží někdo cizí, ale během nějaké doby už to může být kdokoliv z nás. A s touto myšlenkou procházím po odděleních, a pokud vidím nesoulad, kladu dotyčným na srdce, že tutéž nelaskavost může jednou pocítit on sám na sobě anebo kdokoliv z těch, které má rád. Personál tedy musí

na jedné straně vnímat můj zájem ohledně péče o pacienta, na druhé straně ale musí i oni cítit můj zájem o ně jako o ty, kdo tuto činnost konají. To znamená nejen chodit a pozorovat, co a jak se dělá, ale napomáhat jim k tomu, aby se jim lépe a efektivněji pracovalo.

Co mi práce dala a možná i vzala? Tohle je hodně zajímavá otázka, protože se dá uchopit z několika pohledů. V práci většina z nás stráví většinu svého produktivního života a tady to je přímo z prostředí především s lidmi a mezi lidmi. Když to vezmu z pohledu duševního zranění, je to velká škola života. Někdy šponuje trpělivost člověka až k prasknutí, někdy jsem přemýšlela, kde jsou ty mantinely, kam může nemocný člověk vůči mně až zajít a kolik si toho mám nechat líbit. Na druhé straně ten vnitřní pocit uspokojení, který jsem zažívala ve službě u lůžka, mi přinášel velkou vnitřní radost. Byl to ob-

SESTRA ROKU

rovský náboj, smysluplné naplnění života. Současná práce mi s narůstajícím věkem přináší i určitý růst osobnostních vlastností, které se projevují při konfrontaci mezi mnou a mými podřízenými či nadřízenými, uměním vyhodnotit kritiku nejen k druhým, ale také umět ji od druhých přijmout. Práce vrchní sestry mi rozšířila obzory, jak v oblasti vědomostí, tak i v rozvinutí manažerských schopností. A co mi vzala? Na to jsem nepřišla.

Jaké byly největší výzvy, kterým jste během své kariéry musela čelit?

Těch výzev bylo několik. V pořadí mezi prvními by se řadila nabídka na post vrchní sestry. Hodně jsem o tom přemýšlela, poněvadž se jednalo o celkem velkou změnu v mém životě. Tehdy jsem chodila nepravidelně do směn, vyhovovalo mi i jakési osobní volno v rámci všedních dní a práci u lůžka pacientů jsem měla skutečně ráda. Byla jsem si také vědoma, že nemám žádnou praxi v oblasti plánování, řízení tolika zaměstnanců a že o práci vrchní sestry z pohledu vyššího managementu v podstatě nic nevím. Vzhledem k tomu, že jsem se ale ráda učila novým věcem, byla jsem přesvědčena, že když se

chce, tak to jde. Další výzvou pro mě bylo podání přihlášky postupně na dvě vysoké školy. Po čase jsem v rámci studia zjistila, že většina studentů je na tom podobně jako já a že na něco je potřeba učit se hodně a dlouho a něco se dá zvládnout rychleji. Poslední nečekanou výzvou pro mě byla prosba mé kamarádky, že mě přihlásí do soutěže Sestra roku pro rok 2018. Vyhověla jsem jí, protože jsem viděla, že někoho shání a že bych ji tím zbavila starostí. Sama jsem ale byla přesvědčena, že z toho nic nebude. Nakonec mě vybrali mezi tři finalistky a z Prahy z Lucerny jsem se vracela domů jako Sestra roku 2018 v Přímé ošetřovatelské péči. I tato soutěž vyžadovala jakousi duševní sílu co do přípravy, ale i na závěr. Bylo nutno velmi rychle a dobře zareagovat na všechny otázky moderátora, obstat před velmi erudovanou porotou, a nakonec i jako zvolená vítězka smysluplně promluvit k velkému počtu hostů, kteří přijeli z různých částí naší republiky.

Co plánujete po odchodu do důchodu a jakým aktivitám se chcete třeba více věnovat?

Myslím, že zažívám stejné pocity jako

většina těch, kteří jsou na tom podobně jako já, že úplně jasno nemají. Nicméně vzhledem k tomu, že naše rodina je velmi početná a skutečně se vidíme jen při významných příležitostech, určitě se těším, že konečně začnu splácet ten dluh slibování, že se navštívíme. S mladými rodinami přibývají vnoučata, a tak se těším i na tu roli babičky. Že jim napeču kynutých buchet, na kterých si pochutnávají, a že se budou moci u nás více prostřídat ve větším klidu než doposud. Těším se i na práci kolem domu, zpracovávání dřeva na zimu do kamen, posekání trávy kosou a ostatní práce, které nyní sice společně s manželem zvládáme, ale už vše hodně plánujeme. Rádi bychom ještě chtěli navštívit některá místa a památky v naší republice. Nepohrdnu turistikou ani výletem na kole. Ve volných chvílích se ráda podívám na nějaký pěkný film, potrénuji se o něco více ve hře na varhany a také se těším, že už se konečně i o něco déle vyspím. A jeden den práce v týdnu v odborné ambulanci bude pro mě ideální vítanou změnou. Na závěr bych přidala jednou moudrou větu, kterou jsem kdysi zaslechla: Život nabízí plno šancí a je jen na Tobě, kterou zvedneš a kterou přejdeš.

INZERCE

NOVÝ RENAULT MASTER

úrok již od
0 %

mezinárodní dodávka roku 2025
aerodynamický design
nejlepší užitečné zatížení ve své třídě až 1 625 kg
dostupný i jako E-Tech 100% elektrický

Nabídka platí do 31. 12. 2024 nebo do odvolání. Nový Renault Master: spotřeba 7,5–7,8 l / 100 km nebo 24,5–25,4 kWh / 100 km, emise CO₂: 0–124 g/km. Financování s úrokovou mírou 0 % p. a. platí pro vybrané kombinace délky a akontace. Jedná se o nabídku 0 % navýšení – nový Master od Mobilize Financial Services a vztahuje se pouze na podnikatele a firmy. Mobilize Financial Services znamená financování poskytované společností RCI Financial Services, s.r.o. Tato nabídka je pouze indikativní, není návrhem na uzavření smlouvy a nelze z ní proto dovozovat povinnost společnosti uskutečnit jakékoli transakce. Vyobrazení vozu je pouze ilustrativní.

Renault Pro+

van of the year

OPPORTUNITY®
Autocentrum Brno-Líšeň

Sedláčkova 10, 628 00 Brno | +420 544 424 611 | info@opportunity.cz

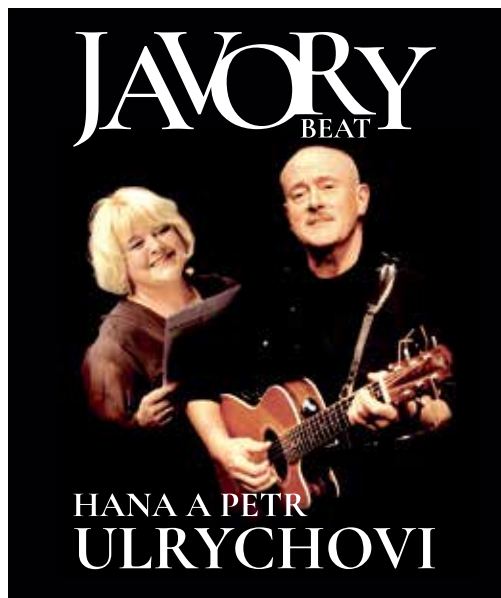
OPPORTUNITY®
Autocentrum Boskovice

Komenského 9, 680 01 Boskovice | +420 777 703 753 | boskovice@opportunity.cz

RENAULT

www.opportunity.cz

K 28. 1. 2025 **BLANSKO**
KULTURA BLANSKO v 19:00 h DĚLNICKÝ DŮM

K 6. 3. 2025 **BLANSKO**
KULTURA BLANSKO v 19:00 h DĚLNICKÝ DŮM

K 25. 3. 2025 **BLANSKO**
KULTURA BLANSKO v 19:00 h DĚLNICKÝ DŮM

K 28. 3. 2025 **BLANSKO**
KULTURA BLANSKO v 19:00 h DĚLNICKÝ DŮM

K 15. 4. 2025 **BLANSKO**
KULTURA BLANSKO v 19:00 h DĚLNICKÝ DŮM

K 25. 4. 2025 **BLANSKO**
KULTURA BLANSKO ve 20:00 h DĚLNICKÝ DŮM

K 29. 5. 2025 **BLANSKO**
KULTURA BLANSKO v 19:00 h DĚLNICKÝ DŮM

K 16. 10. 2025 **BLANSKO**
KULTURA BLANSKO v 19:00 h DĚLNICKÝ DŮM

K 22. 11. 2025 **BLANSKO**
KULTURA BLANSKO v 20:00 h DĚLNICKÝ DŮM

DALŠÍ PROGRAM KULTURNÍCH AKCÍ, KINA A GALERIE NA www.kulturablansko.cz

VERONIKA ONDROVÁ:

KLÍČOVÉ JE NASLOUCHAT DĚTEM A PODPOROVAT JE VE ZMĚNĚ

KLINICKÁ PSYCHOLOŽKA PŮSOBÍCÍ V JIHOMORAVSKÝCH DĚTSKÝCH LÉČEBNÁCH, VERONIKA ONDROVÁ, SE KAŽDODENNĚ VĚNUJE DĚTEM S RŮZNÝMI PROBLÉMY – OD NADVÁHY AŽ PO NEUROLOGICKÁ POSTIŽENÍ. V ROZHOVORU POPISUJE SVŮJ NÁROČNÝ A ROZMANITÝ PRACOVNÍ DEN A VĚNUJE SE VÝZVÁM DĚTSKÉ PSYCHOLOGIE. VYSVĚTLUJE TAKÉ, PROČ JE PODLE NÍ DŮLEŽITÉ ZAPOJENÍ RODINY A ŠIRŠÍHO SYSTÉMU, KTERÝ DÍTĚ OVLIVŇUJE.

Můžete nám popsat, jak vypadá váš běžný pracovní den a co všechno vaše práce obnáší?

Jak vypadá můj běžný pracovní den hodně závisí na tom, na kterém z pracovišť Jihomoravských dětských léčeben se pohybují a co je aktuálně třeba na kterém z nich „řešit“. Má práce klinického psychologa nemá jednotný harmonogram, ale zahrnuje určité pravidelné aktivity, kterým se věnuji, např. jako střední motivační skupiny pro podporu změny životního stylu s dětmi léčícími se s nadváhou a obezitou v Dětské léčebně Křetín nebo nedělní workshopy pro jejich rodiče. V pondělí to pak bývají vyšetření rané vývojové diagnostiky v Dětské léčebně pohybových poruch v Boskovicích, sloužící k zhodnocení aktuálního vývoje dítěte, a to s různými typy diagnóz. Pokud jde o Dětskou léčebnu se speleoterapií v Ostrově u Macochy, tam intervnuji především v situacích, kdy lékař zaznamená nějaké adaptační potíže u dítěte. Po většinu času pak moje práce v léčeb-

nách reflektuje zejména aktuální potřeby často vycházející i od samotných dětí. Klíčové jsou v mé práci s nimi různé formy rozhovorů, některé zaměřené spíše jako motivační, jiné jako podpůrné. Některým dětem stačí „jen“ to, že s někým mohou sdílet své myšlenky a pocity bez hodnocení a strachu z odsouzení. V určitých situacích pracuji s dětmi také psychodiagnosticky, ale s ohledem na množství pacientů, které léčebnami prochází, na komplexní diagnostiku většinou není dostatečný čas. V případě, že vnímám potřebu hlubšího porozumění těchto potíží, doporučuji v závěrečné propouštěcí zprávě návaznou psychologickou péči v místě bydliště. Určitý čas se snažím vyhradit také pro maminky menších dětí, které jsou na společném léčebném pobytu u nás.

S jakými problémy či diagnózami se u dětí nejčastěji setkáváte?

U dětí v Dětské léčebně Křetín se nejčastěji setkávám s tématy, jež nějakým způ-

sobem reflektují jejich potíže s tělesnou hmotností (ať už tou vyšší, tak i tou nižší). Často jde tedy o otázku vlastního sebeobrazu, prožívání svého těla a vzhledu a také otázky vztahů, jak s vrstevníky, tak i v rodinách. Obdobně mnoho dětí si stěžuje na potíže s koncentrací pozornosti, ale to automaticky hned neznamená, že má ADHD. To, že narůstá více dětí a zejména pak dospívajících s potížemi v regulaci svých emocí či formování vlastní identity, je trend, který také ve své praxi vnímám, stejně jako akcentaci tématu genderové dysforie. Přesto si nemyslím, že všem těmto teenagerům přísluší diagnóza disharmonického vývoje osobnosti. Specifickou kategorií pak ještě tvoří děti v Dětské léčebně pohybových poruch, kde se jedná většinou primárně o diagnózy neurologické či genetického původu.

Jak se během vaší praxe proměnilo vnímání a přístup k psychickému zdraví dětí?

Řekněme, že za těch už více než deset let mého působení v Jihomoravských dětských léčebnách vnímám větší trend vyhledávat psychologickou péči pro děti i dospívající. V přístupu k psychickému zdraví dětí se tedy pozitivním způsobem posunula otevřenost tato témata oslovovat a zabývat se jimi. Zároveň však přiznávám, že občas mívám i určitý pocit tendence k nadužívání psychologických služeb, což však chápu v kontextu zvyšující se rodičovské nejistoty akcentované i celospolečenskými změnami. Ale není to jen věcí poptávky, ale i nabídky, a to ve smyslu přesvědčení, které jde i někdy z našich řad, že „psycholog spasí všechno“. Je to trochu nadnesené, ale chci tím říci, že trend „Máte-li problém, vyhledejte psychologa“ se stal tak trochu zaklínadlem posledních let. Pojďme si tedy říci, že psycholog může být cenným partnerem při řešení mnoha obtíží, ale ne vše zmůže a rozhodně to nezmůže bez aktivní účasti toho, kdo k němu přichází.

Co pro vás osobně znamená práce s dětmi a co je na ní nejnáročnější?

Nejnáročnější na práci s dětmi vnímám závislost dítěte na systémech, kterých je součástí, ať už je to rodina, škola, zájmové kroužky, ale i parta a v současné době také virtuální prostor, sociální sítě nevyjímaje. Pokud je něco zásadně „v nepořádku“ v některé z těchto sfér, pak změna na straně dítěte je skutečně složitá. Hodina týdně či jednou za 14 dní u psychologa toho zas tolik nezmění, když se dítě pokaždé opět vrací do toho stejného. A změna na úrovni daného sys-

tému je často problematická a většinou nevynutitelná. Netvrdím, že v takovém případě nemá terapie smysl, ale je třeba jinak přemýšlet o jejich cílech a možnostech. Pro mě osobně tedy práce s dětmi znamená velkou výzvu právě ve vyvažování individuální práce s dítětem a práci s rodinou jako neoddělitelnou součástí dětské reality.

Jaký typ terapií či přístupů u dětí uplatňujete a s jakými výsledky?

To je odlišné podle věku dítěte, konkrétního problému a podle kontextu, ve kterém se setkáváme. Pokud jde o léčbu nadváhy a obezity, pracuji především formou tzv. motivačních rozhovorů a v přístupu používám prvky kognitivně

behaviorální terapie. Nicméně u potíží s hlubší dynamikou pracuji v rámci svého psychoterapeutického výcviku, kterým je Gestalt terapie, což je velmi zjednodušeně řečeno terapie zaměřená na uvědomování a odhalování toho, jak narušují svůj kontakt se sebou nebo s druhými. U malých dětí je to pak terapie hrou, ale primárně se do určitého věku snažím spíše o práci s rodiči, kteří jsou v životě malého dítěte zcela zásadní.

Můžete se podělit o nějaký konkrétní příběh nebo situaci, která vás v práci obzvlášť ovlivnila?

Ty, které považuji za nejzásadnější, nevnímám jako vhodné k prezentaci v mediálním prostoru, zvláště bez souhlasu těch, jichž se bezprostředně dotýkají. Obecně však mohu říci, že silně na mě působí chvíle, kdy terapie dítěte končí v momentě nalezení lepšího způsobu jeho fungování. Je více než jasné, že to, co se odehrálo, byl jen kousek životního příběhu a další cesta je před ním.

Jaké jsou podle vás největší výzvy pro dětskou psychologii v budoucnosti?

Za mě jednou z největších výzev bude lépe rozklíčovat, co se za trendem narůstajících symptomů psychických obtíží nachází, a hledat efektivní způsob, jak těmto dětem pomoci. Ideálně jít i o krok dříve, tedy cílit na možnosti prevence vzniku těchto především emočních potíží, které vedou k různým vnějším projevům, jako je např. sebepoškozování aj. Z hlediska diagnostiky pak možná bude i otázkou, jak nastavovat něco jako hraniční pomyslné normy, tedy co lze považovat ještě za běžné a přijatelné.

LUCIE SVOJANOVSKÁ

SI SPLNILA SVŮJ „ZAPOMENUTÝ“ SEN

ABSOLVENTKA JEVÍČSKÉHO GYMNÁZIA LUCIE SVOJANOVSKÁ SI V ŽIVOTĚ SPLNILA SEN, O KTERÉM SNÍ SPOUSTA DÍVEK A ŽEN. PRACOVALA JAKO LETUŠKA U SPOLEČNOSTI EMIRATES. JAK SE K TÉTO PRÁCI DOSTALA, V ČEM SPOČÍVAJÍ SPECIFIKA, JAK SE JÍ ŽILO V DUBAJI A MNOHO DALŠÍCH ZAJÍMAVOSTÍ PROZRADILA V NÁSLEDUJÍCÍM ROZHOVORU.

Lucko, čím jste chtěla být jako malá?

Jako malá jsem nejvíce chtěla být bioložka, později učitelka po mamince.

Vystudovala jste gymnázium v Jevíčku, následovala pedagogická fakulta v Brně. Co bylo dál?

Krátce po mých studiích a praxi na ZŠ v Brně jsem zjistila, že takto prožít zbytek svého života nechci. Pamatuji si, jak jsem jako desetiletá listovala knihou a viděla fotky z ciziny a začala toužit po tom, že se v dospělosti podívám do zahraničí. Když jsem tedy dospěla, začala jsem cítit, že mi něco chybí – tento „zapomenutý“ sen.

Jak jste se dostala k práci u Emirates?

Byla to naprostá náhoda. Můj sen vycestovat a poznat svět byl po studiích na univerzitě silnější a silnější. Když jsem si začala počítat, kolik si ušetřím z nástupního učitelského platu a kolik bude

třeba na cestu kolem světa, rychle jsem vystřízlivěla. (úsměv) Začala jsem přemýšlet o au-pair v Americe, ale pak jsem si říkala, že mi to svobodu ani peníze na další cesty nedá. Pak jsem si vzpomněla na Emirates. Tento nápad mi hlavou problesknul již o několik let dříve, ale tehdy jsem anglicky nepromluvila ani slovo. Když jsem uviděla na internetu, že se v následujících týdnech koná Open day pro Emirates, začala jsem si zjišťovat, co bude potřeba. Koupila jsem si jízdenku do Bratislavy, aniž bych o tom komukoliv řekla (kromě rodičů), dostala jsem se až na místo a byla docela vystresovaná, když jsem kolem sebe viděla všechny dokonale oblečené a načesané holky. Celý den jsem strávila na místě a procházela výběrovými koly až do posledního. Nemohla jsem tomu uvěřit, protože jsem se vši skromností jela na pohovor jen tak „ze srandy“, aniž bych měla nějaká očekávání. V následujících týdnech jsem prošla testem angličtiny, pohovorem, musela zaslat neskutečné množství dokumentů, fotky a pak jsem jen čekala. Asi za měsíc mi o přestávce mezi výukou

v ZŠ v Brně volá cizí číslo. Můj sen se splnil. Byl to nepopsatelný moment, na který nikdy nezapomenu.

Čím vším jste si musela projít, než jste poprvé vstoupila na palubu?

Nejdříve jsem si musela projít nejtěžším momentem, a to opustit moji milovanou rodinu. Bylo to těžké. Jakmile jsem vstoupila na palubu, jako bych vkročila do jiného světa. Nikdy jsem tak velkým letadlem (A380) neletěla. Při nástupu do Emirates bylo vše naprosto dokonale zorganizované. Měli jsme uvítací dny, museli jsme projít zdravotními testy a pak následoval dvouměsíční intenzivní výcvik. Každý všední den mě čekalo vstávání asi ve čtyři ráno, musela jsem být vždy řádně upravená podle EK standardu, protože nás každé ráno kontrolovali, jak vypadáme. Dokonce nám kontrolovali i váhu, zda jsme po dvou měsících (a později po půl roce zkušebky) nepřibrali. Po tomto intenzivním kurzu a několika testech jsem poprvé nastoupila na palubu jako letuška.

Popište, jak takový výcvik vypadal? A připravovali jste se třeba i na možnost přepadení?

Výcvik obsahoval naprosto vše, co letuška potřebuje zvládnout. Ať už to byla zmíněná možnost přepadení, nouzové přistávání, různé možné události na palubě, dokonce nás školili i na případný porod pasažérů v letadle. Měli jsme výcvik v simulátorech. Bylo to velice intenzivní a profesionální.

Dokázala byste v případě nějakých zdravotních problémů pilotů třeba i řídit letadlo?

Na řízení letadla nás neškolili, takže určitě ne. (úsměv)

Každého určitě napadne, co vizuální stránka. Jakou roli při výběru hraje to, jak člověk vypadá, kolik měří?

Určitě velikou, ale ne největší. Důležitá je upravenost, a především jak člověk vystupuje.

Vzpomenete si na svůj první pracovní let? Kam to bylo?

Ano! Byl to let do Indie, do Bombay. Na vzlet a přistání jsem byla v kabině s piloty, byl to tedy opravdový zážitek! Lety do této země jsou opravdu náročné, proto bylo fajn, že jsem dostala první let právě do Indie. Myslela jsem si, že budou všechny ostatní lety tak náročné, ale nebyly.

Do jakých zemí jste se podívala? A máte nějakou vyloženě oblíbenou?

Během svého krátkého působení v Emirates jsem se podívala do spousty míst, ať už to byla Jižní Amerika, Afrika, Asie, Austrálie... Moje top destinace je určitě Bali, tu jsem ale musela prozkoumat na vlastní pěst, protože jsem na můj jediný let na Bali onemocněla a vracela se z Bali v business třídě jako neoperující letuška. Asii jsem si celkově zamilovala, často se tam vracím. Dále mě fascinovala například Afrika nebo chudší země, jako je Bangladéš, Indie... Vždy jsem se snažila něco vidět, i když jsem obětovala spánek. Ale stálo to opravdu zato. Úplně se člověku změní vnímání života a začne si uvědomovat, jak neskutečně dobře se v Evropě máme!

Dá se říct, jak vypadá běžný pracovní den u Emirates?

Člověk se musí vždy před letem upravit, sbalit potřebné věci a dokumenty. Pokud by člověku chyběl jeden jediný dokument, tak je z letu vyřazen. Na letiště se člověk dostane Emirates autobusem s několikahodinovým předstihem. Dále je třeba projít bezpečnostní kontrolou a najít místnost, kde se celá posádka sejdě. Každý musí odpovědět jednu z bezpečnostních otázek, překontrolují se dokumenty a prodiskutují se detaily letu. A pak už se jede do letadla.

Zažila jste při práci, řekněme, nějakou dramatičtější situaci?

Kromě středně silných turbulencí jsem nikdy nic dramatického nezažila. Ale vím o pár lidech, co měli i smrt na palubě.

Měl některý z cestujících netradiční požadavek? Chtěl něco, co vás rozesmálo, pobavilo, zaskočilo?

Sem tam mají pasažéři představy o tom, že servírujeme třeba KFC. Kromě specifických požadavků na jídlo/pítí jsem byla dost zaskočena na letu do Středního východu, kdy se mě pasažér zeptal, odkud jsem, a vůbec nechápal, že Česká republika existuje. Zato v Argentině mi na ulici v jednom stánku zahráli i Lunetic a českou hymnu, když zjistili moji národnost! (úsměv)

V čem je práce pro Emirates specifická? A splnilo se vám to, proč jste do toho šla?

ZAÚJALO NÁS

Je to opravdu velká a prestižní společnost, kde člověk nemůže chybovat. Během své krátké působnosti jsem si odnesla ne-skutečných zážitků a zkušeností do svého života, za které jsem opravdu vděčná. Splnil se mi sen procestovat svět, a ještě jsem za to byla placená.

Jak často jste létala a co jste dělala, když jste měla volno?

Každý měsíc nám poslali nový rozpis letů. Někdy to bylo pět několikadenních letů, jindy klidně deset kratších. Když jsem měla volno, chtěla jsem se potkat s přáteli, ale bylo to náročné, protože měl každý jiný plán letů a Dubaj je veliká. První měsíce jsem bydlela daleko od centra, prakticky uprostřed ničeho a všechny známé jsem měla na druhém konci Dubaje, bylo to náročné. Po byt v Dubaji byl vůbec velkou lekcí toho, jak si zvyknout na život o samotě. Neměla jsem možnost jít nikam do parku, projít se ven, vše bylo daleko. Možnost procházky mi chyběla nejvíce. Vše se pro mě změnilo, když jsem se přestěhovala blíže k centru, to mi dalo svobodu. Když měl někdo z mých přátel volno ve stejný den, tak jsme mohli vyrazit na různá místa, kde jsme měli vstupy zdarma nebo velké slevy. Například rezorty u moře, beach cluby apod. Dnes si užívám života v Evropě a do Dubaje se moc ráda vracím, jelikož si můžu město užít jiným způsobem.

U Emirates jste pracovala rok a půl. Co děláte teď?

Teď pracuji ve Španělsku v zahraniční bance, užívám si tedy života u počítače, i když to může pro někoho znít jako noční můra. Já si ale užívám toho, že můžu v noci spát a vím, že si můžu vzít volno kdykoliv chci a navštívit svoji rodinu v Česku klidně i na víkend, což je pro mě nejdůležitější. Kromě kancelářské práce i ve svém volném čase vyučuji angličtinu online, přeci jen svůj obor částečně využívám.

Nestýská se vám občas po Jevíčku?

Naprosto ano, ale snažím se do Jevíčka jezdit několikrát ročně, takže jsem ráda, že si můžu užít jak své rodiny, tak i moře a sluníčka.

Jaké máte další plány a cíle?

V následujícím roce mě pravděpodobně čeká další velká cesta, ale v budoucnu se vidím ve Španělsku, kde chci dělat, co mě baví a dá mi to flexibilitu jezdit do Česka za svojí rodinou a přáteli. Také bych si ráda pořídila byt u moře, snad se mi to splní! (úsměv)

PAVEL ŠMERDA

Koupě auta je velká událost, u které chce být celá rodina.

Vyberte si z tisíců prověřených ojetých vozů z programu Škoda Plus a počítejte při tom s jejich prověřeným technickým stavem, zkušební jízdou nebo výhodnou nabídkou pojištění a financování.

Váš autorizovaný partner programu Škoda Plus:

TOP AUTOSALON BLANSKO

Svitavská 2329

678 01 Blansko

Tel.: 516 411 143

www.topautosalon.cz

ŠKODA Plus

Mění minusy ojetých vozů na plusy

PROJEKT NAD ARBORETEM JE UNIKÁTNÍ. SEZNAMTE SE S NOVOU BRNĚNSKOU DOMINANTOU

PŘÍLEŽITOST PRO BYDLENÍ A PODNIKÁNÍ V BUDOUCÍ DOMINANTĚ MĚSTA. TO JE LUXUSNÍ PROJEKT NAD ARBORETEM V BRNĚ, KTERÝ NABÍZÍ NEJEN JEDINEČNÝ VÝHLED NA CELÉ MĚSTO, ALE TAKÉ SKVĚLOU DOPRAVNÍ DOSTUPNOST. V CENTRU NEBO V PŘÍRODĚ JSTE BĚHEM NĚKOLIKA MINUT.

„Tento výjimečný projekt nabízí širokou škálu možností od stylových bytů s nádherným výhledem či ubytovacích jednotek ve skvělé lokalitě až po atraktivní komerční prostory. Projekt je navržen se zřetelem na moderní architekturu a špičkové technologie a představuje tak dokonalý harmonický celek,“ říká na úvod manažer projektu Ondřej Valouch ze společnosti PROPERITY.

Svou ideální polohou v těsném sousedství Botanické zahrady a Arboreta Mendelovy univerzity v Brně nabízí blízkost zeleně a klidu přírody. *„Lokalita projektu na pomezí Králova Pole, Černých Polí a Lesné zároveň poskytuje snadný přístup ke všem potřebným občanským vybavenostem, které jsou pomyslně vzdáleny jen pár kroků. Pro milovníky cykloturistiky vede v těsné blízkosti trasa, která vás rychle a snadno dostane do centra města, stejně jako do malebných lesnatých oblastí severovýchodního brněnského předměstí,“* doplnil Valouch.

Většina obytných jednotek v projektu je vybavena lodžiemi nebo balkony, jež umožní vychutnat si klidné chvíle s panoramatickým výhledem na okolní krajinu. Pro maximální pohodlí si mohou zájemci ke své jednotce dokoupit garážové stání nebo sklepní kóji. Garážová stání jsou většinou krytá a umístěná v podzemních podlažích objektu, což zaručuje bezpečnost a pohodlí při parkování.

Aktuálně projekt počítá s realizací 234 jednotek, po změnách, které bohužel kvůli pomalé digitalizaci stále probíhají, bude počet mírně navýšen na 237. Aktuálně jsou prodány zhruba 2/3 projektu.

„Samotná stavba je vysoká 54 metrů. Patří mezi pět nejvyšších bytových staveb v Brně a zároveň jde o třetí nejvyšší stavbu v portfoliu společnosti PROPERITY. Já osobně mám radost, že se nám konečně podařilo postavit výškovou budovu na kopci, a je tedy vidět téměř z celého Brna,“ dodal Tomáš Drozd, generální manažer společnosti.

S výškovými budovami má společnost PROPERITY již značné zkušenosti. V roce 2009 společnost dokončila Bytový a obchodní Komplex EDEN v Králově Poli, který byl během své výstavby nejvyšší obytnou budovou v Brně. O čtyři roky později, v roce 2013, společnost dokončila realizaci doposud nejvyšší budovy v České republice – projektu AZ TOWER. Se svou výškou 111 metrů drží projekt AZ TOWER tento titul dodnes. Více na www.nadarborettem.cz.

EDENU SE DAŘÍ

A ROZJÍŽDÍ NOVÉ PROJEKTY

SPOLEČNOST EDEN EUROPE JE JEDNÍM Z NEJMODERNĚJŠÍCH VÝROBCŮ REGÁLOVÝCH SYSTÉMŮ V EVROPĚ. V ČESKÉ REPUBLICE PŮSOBÍ OD DRUHÉ POLOVINY DEVADESÁTÝCH LET, OD ROKU 2007 MÁ VLASTNÍ VÝROBNÍ ZÁVOD V ADAMOVĚ. O NOVINKÁCH A DALŠÍCH PLÁNECH JSME HOVOŘILI S JEDNATELEM FIRMY ZBYŇKEM HUSÁKEM.

Jak se máte a jak se v letošním roce daří Edenu?

Já osobně se mám dobře. S kamarádem se připravuji na náročný cyklistický závod, který se uskuteční v březnu 2025. S tím je spojený i charitativní projekt, ale prozatím k němu nemohu říci více podrobností, protože jsme stále ve stádiu přípravy. Nicméně můžu prozradit, že to bude zajímavé nejen pro milovníky cyklistiky. Více už brzy na našich sociálních sítích a hlavně na profilech Cycle Community.

A jak se daří Edenu? Určitě lépe než vloni, i když je to trošku nahoru a dolů, ale výsledky jsou stále v černých číslech, a to je to, co jako CEO chcete. Mohu s klidným svědomím říct, že rok 2024 začal pozitivně, zákazníci se vracejí ke svým investičním plánům a my se potýkáme s nárůstem zakázek, což je pro nás skvělá zpráva.

Máte tedy hodně práce. Rozjíždíte i nové projekty?

Ano, práce máme stále dost. Letos jsme

začali s několika novými projekty, stejně tak se nám podařilo upevnit pozici klíčového dodavatele pro několik hlavních zákazníků jak v rámci České republiky, tak i zbytku Evropy. Také rozjíždíme nové spolupráce, ale tohle bych také ještě nechal zahaleno rouškou tajemství. Ne, že bych byl pověřivý, ale zatím není vše nastaveno tak, že bych o tom už mohl mluvit. Zároveň nadále prohlubujeme úzkou spolupráci s naší sesterskou firmou Eden UK, a dostáváme se tak k velice zajímavým projektům.

Jaké zajímavé zakázky jste letos realizovali, případně co vás v tomto směru čeká do budoucna?

Letos jsme úspěšně uzavřeli kontrakty s Rossmann Polsko, pro který jsme v první polovině roku 2024 dodávali asi 70 obchodů. Také spolupracujeme s Tesco na speciálních regálových prvcích a Primark rozšiřuje své investiční plány, což maximálně vytěžuje náš tým. Velmi mě těší úspěch anglického týmu v soutěži POPAI UK & Ireland, kde jsme vyhráli druhé a třetí místo se dvěma našimi projekty: COOP

bezpečnostní kiosek a Venus pro ASDU.

Kde tady v regionu se mohou lidé setkat s vašimi produkty?

Naše produkty můžete vidět v mnoha velkých řetězcích jako je Tesco, Kaufland nebo Action. Dodáváme nejen standardní regály, ale i speciální prvky pro různé typy prodejen. V rámci okresu bude pravděpodobně nejznámější Kaufland v Boskovicih a v Blansku, Action v Blansku nebo oblíbené papírnictví, Chráněná dílna TÍRO Blansko s. r. o., kde jsme natáčeli i jedno z našich videí.

Co vaši lidé nejvíce oceňují z nabídky bonusů?

Zdá se, že naši zaměstnanci nejvíce oceňují teambuildingové akce, pravidelná školení, vitamínové a mikulášské balíčky, ale také investice do nových technologií, které jim usnadňují práci. Také si myslím, že se docela líbí charitativní sportovní soutěž mezi Eden EU a Eden UK týmem, kdy tým, který v daném měsíci spálí více kalorií, vyhrává větší příspěvek pro vybranou místní charitu. Nejenom, že tak každý uděláme něco pozitivního pro svoje zdraví, ale zároveň tak přispějeme na dobrou věc, což je super. V říjnu jsme takhle například prostřednictvím Charity Blansko přispívali na týmy, které vyjžděly na severní Moravu pomáhat likvidovat následky tamních povodní.

Jak přispíváte k udržitelnosti a snižování ekologického otisku?

Jedním z letošních projektů je instalace fotovoltaické elektrárny na střechách našich skladovacích hal, což nám umožní výrazně snížit spotřebu energie ze sítě, a tím i celkovou uhlíkovou stopu. Už dlouhou dobu využíváme teplo z naší vlastní lakovny pro vytápění našich kancelářských budov. Třídíme odpad a hledáme další řešení, jak snižovat náš ekologický dopad.

Neřešíme však pouze pilíř „E“ z ESG. Máme řadu projektů v rámci pilíře „S“. Některé jsou dlouhodobé a některé úplně nové. Jedním z těch nejnovějších byla i podpora pro Charitu Brno, kdy jsme nejenom zpracovali komplet návrh interiéru jejich nového služebního zázemí, ale i dodali potřebné skladovací vybavení. Přiznám se, že pro mě bylo zajímavé zase se po letech zapojit do instalace našich regálů. Dobrá zpráva je, že ještě pořád vím, jak na to. (úsměv)

Na závěr vaše přání do budoucna? Osobní a pracovní.

V osobní rovině jde hlavně o pevné zdraví všem kolem a osobní spokojenost. Každý máme trochu jiný způsob, jak té spokojenosti dosáhnout, tak bych všem přál, aby si ten svůj způsob našli a dařilo se jim být spokojeni. Po pracovní stránce mým přáním je, aby Eden i nadále rostl a prosperoval, abychom mohli realizovat zajímavé projekty a zároveň dbali na udržitelnost.

Firmy se stále potýkají s nedostatkem kvalifikovaných lidí na trhu práce. Jak jste na tom vy?

Ano, situace je po léta v podstatě neměnná a lidé chybí všude – ať už v průmyslu, tak i ve službách. Ani Eden proti této situaci není imunní, proto pokud někdo hledá uplatnění v silné a zodpovědné firmě, doporučuji kontrolovat naše webové stránky (<https://www.eden-retail.com/cs/kariera/>).

V současné době hledáme:

- seřizovač válcovací linky,
- směnový mistr,
- lakýrník.

EDEN EUROPE, s.r.o.

NÁMĚSTÍ PRÁCE 483/1

679 04 ADAMOV

TEL.: 516 469 129

E-MAIL: CAREER@EDEN-EU.COM

WWW.EDEN-RETAIL.COM

ZBYNĚK HUSÁK
JEDNATEL FIRMY

PETR BINKO:

VE **SKLÁRNÁCH MORAVIA** SE CHCEME OBKLOPOVAT TĚMI NEJLEPŠÍMI LIDMI

VĚŘÍME V INOVACI A NAŠIM ODBORNÝM A ODPOVĚDNÝM PŘÍSTUPEM JSME PŘIPRAVENI ČELIT VŠEM VÝZVÁM, KTERÉ NÁS V DALŠÍCH MĚSÍCÍCH ČEKAJÍ. TO ŘÍKÁ ŘEDITEL GENERÁLNÍ SPOLEČNOSTI SKLÁRNY MORAVIA PETR BINKO.

Pane řediteli, jaký byl a je rok 2024 pro Sklárny Moravia?

Rok 2024 vnímám jako transformační, kdy přicházejí další a další výzvy, které úspěšně řešíme. I přesto, že se více vzdalujeme od energetické krize z roku 2022, tak ceny energií jsou stále více než dvojnásobné oproti stavu před krizí. Nicméně na toto nové tržní prostředí jsme se úspěšně adaptovali. Výhodou je naše velikost. Považujeme se za „butikovou sklárnu“, naše reakční doba na otočení kormidla je velmi krátká a to je naše silná výhoda. V tomto roce jsme se potkali s propadem poptávky, havárií reku-perátoru na jedné z našich dvou pecí, personálními změnami na obchodním oddělení..., ale nic z toho nás nezastavilo, abychom plnili poslání a vizi naší společnosti: „Přinést jedinečným zákazníkům jedinečná řešení a růst s nimi.“

Prošli jste si v poslední době docela náročným obdobím. Mu-

seli jste s ohledem na to nějak upravit výrobní sortiment, ceny, technologie?

Co se týče našeho výrobního portfolia, začali jsme se zaměřovat na výrobní sortiment, který je nám více ušitý na míru. S tím souvisí i investiční aktivita do nových technologií a celková změna celé filozofie výroby a především kvality skla. V průběhu roku 2023 byla dokončena poslední etapa projektu Technologie Průmysl 4.0., jejíž součástí byl především nový tvarovací sklářský stroj včetně ostatních technologických prvků, který umožňuje duplexní výrobu (výroba dvou lahví v jeden okamžik). Nad tím vším je nový systém řízení výroby MES včetně HW. Dalším významným krokem v roce 2023 byla podstatná změna receptury čiré skloviny a uzavřený recyklační systém, kdy do tavicí pece nevstupují cizí nakoupené střepty, ale pouze naše vlastní, které vznikají při výrobě. Eliminujeme tak rozdílné vstupní chemické

vlastnosti externích střepeň. Výsledkem je stabilní sklovina s vynikajícími optickými vlastnostmi přibližující se k takzvané Extra sklovině.

Jaké jsou vyhlídky do následujících měsíců?

Pečlivě plánujeme barevné kampaně pro rok 2025. V současné době již můžeme konstatovat, že volné kapacity barevných sklovin na příští rok jsou takřka zaplněny. Největší konkurence na trhu je v segmentu čiré skloviny, která se v rámci výrobních kapacit plní pomaleji. Věříme v inovaci a našim odborným a odpovědným přístupem jsme připraveni čelit všem výzvám, které nás v dalších měsících čekají.

Vždy se říká, že krize přináší nové výzvy a příležitosti. Jaké vidíte u vás ve firmě?

Máte pravdu, krize přináší nové výzvy a příležitosti. Pokud se vrátíme do roku 2022, tak nás krize výrazně zocelila. Začátek roku 2024 byl spojen s propadem poptávky. Tato situace probíhá na celoevropském trhu obalového skla, kde se často mluví o největším propadu poptávky za posledních 30 let. Tento propad se pohybuje někde okolo 20 procent. V poslední době jsme dokonce svědky uzavírání skláren a omezování výrobních linek. Významným faktorem je silně nekonkurenční prostředí v rámci EU zejména pro energeticky náročný průmysl, kam sklárny, včetně té naší, bezpochyby patří. Zároveň mohou stávající problémy na trhu znamenat i nové příležitosti, které se snažíme uchopit. Jsou to například privátní barvy sklovin pro naše zákazníky, individuální balení a v neposlední řadě kvalita výrobku a služby s tím spojené.

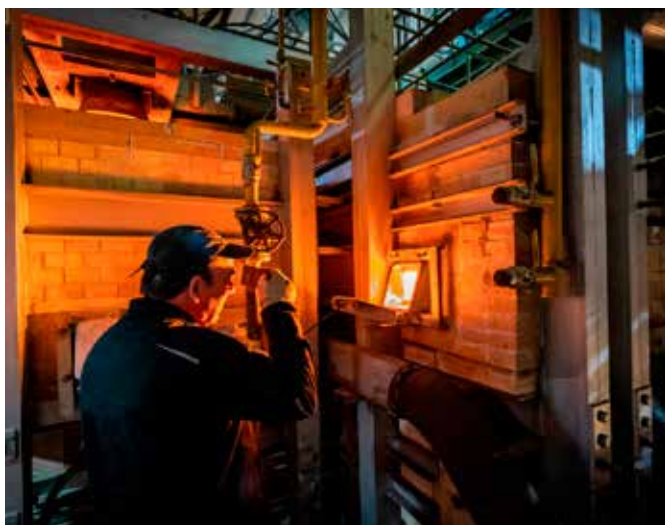
Jak vypadá firma po personální stránce? Jaké lidi hledáte a na jaké pozice?

Na jaře tohoto roku u nás došlo k restrukturalizaci pracovních pozic, zaměřili jsme se především na efektivitu procesů v návaznosti na snížení mzdových nákladů z důvodu konkurenceschopnosti na trhu obalového skla. Neustále se však chceme obklopat nejlepšími lidmi a neustále doplňujeme náš tým o odborníky. V současné době máme otevřené náborové pozice mistr výroby a pracovník formárny.

Vaše přání do roku 2025?

V této části bych raději dal přednost poděkováním našim zaměstnancům než mému přání do roku 2025, protože každý z nich přispívá k růstu a úspěchu Skláren Moravia. Děkuji všem za vaši práci, pochopení a loajalitu. Hodně zdraví do nového roku vám přeje Petr Binko.

PAVEL ŠMERDA

SKLÁRNY MORAVIA, AKCIOVÁ SPOLEČNOST

ÚSOBRNO 79

679 39 ÚSOBRNO

TEL. 516 427 711

E-MAIL: INFO@SKLOMORAVIA.COM

WWW.SKLOMORAVIA.COM

TRÉNINK MOZKU

JE JAKO TRÉNINK JAKÉKOLI JINÉ ČÁSTI TĚLA.
KDYŽ NEPOSILUJETE, OCHABUJE

SKUPINKA DOSPĚLÝCH KLIENTŮ VEDENÁ KLINICKOU LOGOPEDKOU SEDÍ U STOLU, KAŽDÝ NAD PAPÍREM S PLÁNEM S CESTAMI A BUDOVAMI. SPOLEČNĚ SE TUŽKOU PO MAPCE VYDÁVAJÍ DO OBCHODŮ, POPISUJÍ CESTU, NAKOUPÍ NĚJAKÉ POTRAVINY A VRÁTÍ SE DOMŮ. VYMYSLÍ, CO BY MOHLI Z POŘÍZENÝCH SUROVIN UVAŘIT, VZPOMENOU SI NA RECEPT NA LÍVANCE... I TAK MŮŽE PROBÍHAT SKUPINOVÉ SEZENÍ S KLINICKÝM LOGOPEDEM U KLIENTŮ S PORUCHAMI ŘEČI, VZNIKLYMI PO CÉVNÍ MOZKOVÉ PŘÍHODĚ. TOTO SEZENÍ NEMOHU NARUŠOVAT, TAK JEN POŘÍDÍM PÁR FOTOGRAFIÍ, ALE PAK SE ZA MGR. ET MGR. MARKÉTOU ČEJPOVOU Z NEMOCNICE BLANSKO VYDÁM JINDY NA ROZHOVOR O JEJÍ PRÁCI.

Jaká byla vaše cesta k nynější profesi?

Moje cesta k povolání klinického logopeda byla docela široká. Po gymnáziu jsem šla studovat speciální pedagogiku se zaměřením na logopedii a surdopedii. V průběhu studia a praxi jsem si uvědomila, že logopedické problémy nejsou jen o výslovnosti a jazykových dovednostech, ale že jde o komplexnější problém, který se týká celé sociální komunikace. Že nestačí pracovat jen s klientem, ale je třeba do terapie zapojit i jeho rodinu, pečující osoby a v případě dětí i učitele. Abych se cítila kompetentnější a získala komplexnější náhled na problematiku, rozhodla jsem se dále studovat. Vybrala jsem si sociální pedagogiku a volný čas se zaměřením na dramatickou výchovu, později i se zaměřením na poradenství. A abych věděla, jak to reálně funguje ve

školách, dodělala jsem si ještě učitelství prvního stupně. Takto vysokoškolsky vyzbrojená jsem nastoupila jako logoped do nemocnice, toho času také začala další studijní etapa v rámci atestačního vzdělávání. Na mnoha odborných kurzech, stážích a konferencích jsem pronikala hlouběji do tajů práce s dětskými i dospělými klienty. Na jaře tohoto roku jsem po devíti letech intenzivního studia složila atestační zkoušku z klinické logopedie.

Popište, jak vypadá pracovní den klinické logopedky.

Je to pestré a nikdy si nejsem úplně jistá, co mě čeká. (smích) Jednak jsme v ambulanci, kam nám dochází pravidelní klienti, a jednak navštěvujeme lůžková oddělení naší nemocnice, kde provádíme zejména konziliární vyšetření a logopedickou inter-

venci u pacientů po cévních mozkových příhodách. Vyšetřujeme jejich schopnost produkce řeči a míru porozumění jejímu obsahu. Dále motoriku ústní a obličejové oblasti a kvalitu hlasu. Nemalou část práce tvoří také vyšetření a následná terapie poruch polykání.

Jak jim můžete pomoci?

Je to velmi individuální, podle typu a stupně obtíží. Existují různé speciální metody a techniky, jak na to. Ale obecně to můžeme rozdělit na dva balíčky klientů, buď je to o cvičení motoriky mluvidel, dechové koordinaci a polykání, nebo stimulaci porozumění a obnovování výbavnosti slov. Znáte třeba nějaké slovo, ale nemůžete si na ně vzpomenout. Víte, co chcete říct, ale nejde to. Takovému člověku se dá pomoci třeba nějakou nápovědou, aby si dané slovo vybavil. Čím víckrát si ho sám vybaví, tím je pro něj jednodušší je později najít. Trénink mozku je jako trénink čehokoli jiného. Když chcete být fit a silní, chodíte na hřiště, posilujete. Když neposilujete, nemáte svaly. S mozkem je to stejné. Když ho neposilujete, nefunguje tak, jak má.

Nosíte si v hlavě práci domů?

To ano. Není to práce, do které přijdete na osm hodin, pak za tím zavřete dveře a jdete s čistou hlavou domů. Pacienti, které mám, jsou opravdu „moji“ a vážně mi na nich záleží. Není to tak, že by přišli dvakrát, třikrát, a pak už se neukázali. S většinou z nich se vidáme roky. Občas mě i napadají aktivity pro terapii v nějakých situacích, které zažívám mimo práci, tak si je hned zapíšu, abych to pak mohla použít při práci s klienty.

Co je další náplní vaší práce?

Zabýváme se také akcemi pro odbornou i širší laickou veřejnost. Pořádáme workshopy pro sestry a ošetrovatelský personál. Jde o praktický seminář zaměřený na poruchy polykání, ukázky práce s kompenzačními pomůckami, metodika přípravy vhodné konzistence potravy a tekutin, jak polohovat pacienta apod. Poruchy polykání jsou specifickým problémem. Na první pohled totiž nemusí být vidět, že člověk správně nepolkne, že mu třeba část sousta zůstává v hrtanu a může později spadnout do dýchacích cest. Ne vždy si pacient dostatečně odkašle, aby si dýchací cesty vyčistil. Dlouhodobě přetrvávající obtíže s polykáním mohou vést k vážným zánětům průdušek a plic. Těm se dá z velké míry předejít právě správným polohováním a vhodným tempem při konzumaci stravy. Také pořádáme párkrát do roka akce pro širší veřejnost jako osvětu týkající se například vývoje řeči, školní zralosti, artikulačních vad...

Vaše ambulance je také specifická tím, že dělá pro klienty skupinové programy...

Ano, funguje u nás řada skupinových programů pro děti. Například KUMOT je zaměřený na hrubou motoriku a sociální dovednosti. Program HYPO je zaměřený na předškolní přípravu a na práci „předškolák – rodič“, aby se naučili pracovat společně, čtenářské dílny jsou vhodné pro slabé čtenáře, kteří mají problémy se čtením a porozuměním čtenému.

Dále máme konverzační skupiny pro dospělé klienty. Už je to pět let, co se scházíme se skupinou osob s afázií. Tito klienti mají obtíže s rozuměním řeči nebo textu a s výbavností slov v důsledku cévní mozkové příhody. Ve svém každodenním životě naráží na různé komunikační bariéry. Scházíme se jednou za čtrnáct dní. Vždy se bavíme o nějakém tématu, snažím se program vymyslet tak, aby to, co spolu děláme, bylo co nejlépe aplikovatelné v praxi, v životě mimo ambulanci, tam venku.

V čem spatřujete výhody práce ve skupině?

Když si chcete představit, jaké by to bylo, kdybyste neviděla, tak zavřete oči. Když si zacpete uši, tak neslyšíte. Ale je velmi těžké představit si situaci, že ne zcela rozumíte jazyku a řeči, které jste doteď rozuměla, nebo že chcete něco vyjádřit, ale najednou to nejde. Klienti v této skupině to všichni prožívají, díky čemuž k sobě mají neuvěřitelně blízko. Vzájemně se znají a také se dokážou podpořit. Dají si třeba nějakou radu lépe, než bych jim ji dala já jako odborník. Oni už ví, co jim samotným pomáhá, mají svoji zkušenost a tu sdílí. Proto si myslím, že taková skupina je k nezaplacení.

Můžete představit nový skupinový program pro dospělé?

Nově se otevírá podobný skupinový program, ovšem tento je určený pro osoby s kognitivně komunikační poruchou a poruchou paměti. To znamená, že třeba vlivem neurodegenerace s plíživě přicházející demencí může člověk začít zapomínat nebo má potíže s výbavností slov či rozuměním v rámci rozhovoru. Lze nad tím mávnout rukou a postupně nechat problémy prohlubovat, nebo zkusit na sobě zapracovat a oddálit či alespoň zpomalit projevy kognitivně komunikačních obtíží.

Cvičíme zde paměť a následně vybavení skrze pracovní listy i konverzační techniky. Pracujeme na podpoře a udržení komunikačních dovedností, paměti a sociálního kontaktu. Skupina je otevřená novým členům, v případě zájmu stačí napsat na e-mail cejpova@nemobk.cz a společně se domluvíme na podrobnostech vstupního vyšetření a docházce do skupinového programu.

Co byste v rámci prevence doporučila široké veřejnosti?

Pracujte na sobě. Naučte se aktivně nad věcmi přemýšlet, zaměstnejte mozek, věnujte se aktivnímu trávení volného času a nepodléhejte jen konzumnímu, pasivnímu stylu zábavy, jako je sledování televize.

MARIE KALOVÁ

- **Boskovice – Rovná 2460/4** po–ne 8.00–20.00
- **Otakara Kubína 45** po–pá 7.00–17.00 so–ne zavřeno
- **Blansko – Na Řadech 2360/3 (Kaufland)** po–ne 8.00–20.00
- **Seifertova 1683/6a** po–pá 7.00–17.00 so–ne zavřeno

Adventní nabídka pro naše věrné klienty

Tip na vánoční dárek z lékárny Dr. Max. Nabídka je platná od 1. do 31. 12. 2024

Voltaren Forte, 20 mg/g gel, 180 g

Při koupi 2 ks dárkové balení **NAVÍC**

-400 Kč s Kartou výhod

Při koupi 2 ks **399 Kč/ks**

Běžná cena 599 Kč/ks

- analgetikum ve formě gelu proti bolesti zad, svalů a kloubů až na 24 h při aplikaci 2× denně, ráno a večer

Při nákupu 2 balení získáte NAVÍC dárkový obal za 0,01 Kč.

Pečlivě čtěte příbalovou informaci. Voltaren Forte 20 mg/g gel je lék k vnějšímu použití. Obsahuje diklofenak-diethylamin. Minimální prodejní cena za 1 ks za posledních 30 dní 595 Kč.

Dr. Max Collagen Drink, 45 sáčků

-300 Kč s Kartou výhod

799 Kč

Běžná cena 1 099 Kč

- 10 g hydrolyzovaného kolagenu v denní dávce manganu přispívá k normální tvorbě pojivových tkání
- vitamin C přispívá ke správné tvorbě kolagenu pro normální funkci kostí a chrupavek

Doplňek stravy. (1 sáček = 17,76 Kč) Minimální prodejní cena za posledních 30 dní 799 Kč.

Pharmaton® GERIAVIT VITALITY 50+ 100 tbl.

-250 Kč s Kartou výhod

699 Kč

Běžná cena 949 Kč

- vyvážená kombinace vitaminů, minerálů a ženšenového výtažku G115®
- výtažek Panax ginseng G115® přispívá k tělesné a duševní pohodě, k odolnosti organismu vůči stresu a pomáhá podporovat vitalitu organismu

Doplňek stravy. (1 tbl. = 6,99 Kč) Minimální prodejní cena za posledních 30 dní 925 Kč.

Dr. Max Complex 6 Active, 270 tbl.

-200 Kč s Kartou výhod

899 Kč

Běžná cena 1 099 Kč

- kombinace glukosaminu, chondroitinu, MSM, hyaluronátu sodného, kolagenu typu II a vitaminu C
- vitamin C přispívá ke správné tvorbě kolagenu pro normální funkci kostí a chrupavek

Doplňek stravy. (1 tbl. = 3,33 Kč) Minimální prodejní cena za posledních 30 dní 899 Kč.

Nabídka je platná od 9. do 15. 12. 2024

Dr.Max⁺
VÝHODNÁ NABÍDKA
3 za 2
cenu

NA PRODUKTY Dr.Max⁺

200,-

+

150,-

+

NAVÍC

=

350,-

200,-

+

150,-

+

100,-

=

450,-

Při koupi libovolné kombinace 3 produktů značky Dr. Max zaplatíte za nejlevnější z těchto tří produktů pouze 0,01 Kč (pro účely této reklamy byla výsledná cena zaokrouhlena na celé koruny). Akce platí pro držitele Karty výhod Dr. Max, a to od 9. do 15. 12. 2024 nebo do vyprodání zásob. Akce se nevztahuje na léčivé přípravky Dr. Max, Skinexpert a BEBELO. Tuto akci nelze kombinovat s jinými akcemi ani slevami.

Nabídka je platná od 16. do 24. 12. 2024

URIAGE

celá značka

- všechny přípravky Uriage ve výhodné nabídce
- potěšte sebe nebo své blízké oblíbenými přípravky s termální vodou Uriage

Při nákupu dvou libovolných přípravků značky Uriage získá držitel Karty výhod Dr. Max levnější produkt za 0,01 Kč.

Kosmetické přípravky.

SENÁTORSKÝ ROK

JAROMÍRY VÍTKOVÉ

Slavnostní odhalení Lavičky naděje před boskovickou nemocnicí

Vernisáž výstavy letovické keramiky v Senátu

S předsedou Senátu Milošem Vystrčillem na první schůzi Senátu v 15. funkčním období

Se starostou Malhostovic na slavnostním vyhlášení Oranžové stuhý v rámci soutěže Vesnice roku

Sbírka na pomoc obcím zasažených povodní v Boskovicích

Se starosty obcí na XVII. ročníku Cyklovýletu Okolo Malé Hané

Orelská pouť na Svatém Hostýně

Mše svatá před slavnostním otevřením hasičské zbrojnice v obci Vranová

NA FESTIVAL PLNÝ CHUTÍ DO LETOVIC PŘIJEDOU POKÁČ A O5 A RADEČEK

V ČELE LETOVICKÉ KULTURY STOJÍ TOMÁŠ PLÉHA. JAKO ŘEDITEL MÁ NA STAROSTI NEJEN KULTURNÍ AKCE, ALE TAKÉ CHOD MUZEA NEBO INFORMAČNÍHO CENTRA. PODROBNOSTI PROZRADIL V NÁSLEDUJÍCÍM ROZHOVORU.

Pane řediteli, dovoluji, abych se na úvod zeptal. Jak se máte a jak se vám daří?

Děkuji za optání. S oblibou na tuto otázku odpovídám: „Držíme se! Ještě jsme se nepustili!“

Jaký je letošní rok pro letovickou kulturu? Jak jste spokojen s návštěvností akcí?

Minulý i letošní rok byly pro letovickou kulturu velmi pozitivní. Po období covidu jsme zaznamenali nárůst návštěvnosti kulturních akcí, což nás nesmírně těší. Jsme si současně vědomi, že zrušení možnosti příspěvků z Fondu kulturních a sociálních potřeb a razantní nárůst honorářů umělců představují značná omezení pro návštěvnost kulturních akcí obecně. Přesto se snažíme nabídnout pestrý program a přitáhnout co nejvíce lidí, aby kultura v Letovicích mohla dále prosperovat. Letošní rok ale ještě neskončil, a proto bych všechny rád pozval na naše prosincové akce Vánočním jarmarkem počínaje a Silvestrovským ohňostrojem konče.

Nejen čtenáře MyFace určitě zajímá, jaké akce ještě chystáte na rok 2025, na co se mohou nejen lidé z Letovic těšit.

Pro přehled plánovaných akcí doporučuji navštívit stránky MKS Letovice. Průběžně zveřejňujeme všechny informace, které jsou již k dispozici. V příštím roce navíc plánujeme spustit nový web. Velké akce jsou momentálně v jednání, takže je zatím nemohu prozradit. Všichni se ale mohou těšit na více open-air koncertů, velkolepou oslavu výročí konce druhé světové války a také na větší podíl programů zaměřených na mladou generaci.

Vím, že na starost máte i velmi úspěšný Festival plný chutí. Kdy se uskuteční v příštím roce a co nás všechno čeká?

Další ročník se uskuteční v sobotu 9. srpna 2025. Chceme zajistit pestřejší výběr jídel, který bude znatelněji reflektovat světovou kuchyni. Na základě pozitivní odezvy se také více zaměříme na pokrmy pro celiaky. Opět plánujeme dětskou zónu v parku a pro zvýšení pohodlí žen budou k dispozici mobilní splachovací toalety. Na hlavním pódiu se zřejmě představí Pokáč, Janika Kolářová & Funny Fellows, Paulie Garand a O5 a Radeček.

Naopak naposledy se asi konal tradiční Festival 3+1. Proč?

Většina organizátorů a zakladatelů se shodla, že je čas festival ukončit a zamyslet se nad novým projektem, který by byl zajímavější pro dnešní dobu. Pro pokračování festivalu 3+1 by bylo navíc potřeba, aby se našel někdo, kdo by se tohoto úkolu naplno ujal, což není příliš pravděpodobné. Původní vize a ideály festivalu již nejsou aktuální a trh je přesycen hudebními festivaly a letními koncerty. Z mého pohledu jeden velký festival je na velikost našeho města dostačující. Momentálně jím je Festival plný chutí.

Součástí kulturního střediska je i muzeum. Pozvěte nás tam a jaké s ním máte další plány?

Naše muzeum se neustále rozvíjí. Kromě stálých expozic, které zahrnují vývoj krajky, prvorepublikový koloniál a kávu Lamplota, realizujeme také krátkodobé výstavy a pořádáme kulturní akce, jako jsou historické módní přehlídky či noc v muzeu. Snažíme se neustrnout a jít stále vpřed. Všechny milovníky Vánoc srdečně zveme na tradiční Vánoční výstavu betlémů, která vás okouzlí téměř padesáti exponáty – od historických po moderní, od tradičních po neobvyklé. Prohlédnete si nejen krásné betlémy, ale také budete mít možnost obdivovat slavnostně prostřenou měšťanskou štedrovečerní tabuli. Novinkou letošního ročníku je ukázka štedrovečerních venkovských zvyků. Naše výstava bude otevřena v prosinci a lednu. Podrobnosti o otevírací době najdete na facebookových stránkách Muzeum města Letovice a na webových stránkách www.pribehkrajky.cz.

Festival plný chutí.

FOTO Petr Švancara (2x)

Jaký je zájem o knihovnu a jak jste spokojen s jejím současným fungováním?

Zájem o naši knihovnu neustále roste, což mě velmi těší. Můžeme se pochlubit zvyšujícím se počtem čtenářů, kteří pravidelně navštěvují naši hlavní budovu i několik poboček v místních částech města. Knihovna se snaží nabízet stále nové služby, mezi které patří například půjčování e-knih a přístup na digitalizované dokumenty, které nejsou běžně dostupné na trhu. Dále úzce spolupracujeme se školami a seniory, pro které organizujeme besedy a čtenářské dílny, včetně aktivit pro děti v okolních malotřídkách a družinách. Zapojili jsme se také do projektu Demohráči, který podporuje čtenářství a kulturní akce. Vytvořili jsme koutek pro mladé dospělé a nabízíme programy pro seniory v rámci univerzity třetího věku. Pravidelně organizujeme výstavy, které obohacují kulturní život města.

Zmínit se musíme také o informačním centru, které má nezapustitelnou roli v životě Letovic.

Turistické informační centrum hraje klíčovou roli v poskytování služeb a informací, které obohacují návštěvníky i místních obyvatele. Jsme jediní v našem městě, kteří nabízejí kopírování „na počkání“, což je služba, kterou hojně využívají jak turisté, tak místní. Naše nabídka je široká a zahrnuje prodej turistických suvenýrů, poskytuje doporučení na výlety, přehled aktuálních akcí i tipy na skvělý oběd. Můžete se spolehnout, že vám rádi ukážeme krásu naší barokní lékárny nebo vám pomůžeme s úpravami a tvorbou dokumentů. Jsme tu také pro starší generaci – nastavujeme nové telefony, pomáháme s pochopením moderních technologií a často suplujeme i roli psychologické poradny, když je to potřeba. Naše snaha o zpřístupnění města se mimo jiné projevuje přípravou map, brožur a pohlednic.

Na závěr musím dodat, že food festival, Letovice jinak a Vánoční jarmark jsou příklady akcí, kde se TIC zcela zásadní měrou podílí na tvorbě obsahu a celkové organizaci.

Nedá mi to, abych se nezeptal. Co budova kulturního domu, který, řekněme si to na rovinu, není v úplně ideálním stavu. Chystáte nějakou rekonstrukci, čeho by se měla týkat?

Máte pravdu, budova kulturního domu byla postavena v roce 1909 a skutečně už potřebuje, i přes minulé dílčí rekonstrukce, větší zásah. V posledních letech jsme realizovali pouze drobnější akce, jako je pořízení klimatizace do sálu, digitalizace ovládání

scénického osvětlení a menší opravy topení a střechy bezbariérového vstupu. V současné době ve spolupráci s vedením města plánujeme větší opravy objektu, přičemž v první řadě se zaměříme na kompletní výměnu střechy. Nyní intenzivně pracujeme na projektové dokumentaci, která umožní uskutečnit potřebné změny a zlepšení.

Jaké máte, co se týká kultury, plány do budoucna?

V dnešní době je velké plánování složité, kulturu ovlivňuje velké množství faktorů. Přesto se budeme snažit udělat maximum pro to, aby se lidé v našem městě mohli vzdělávat a bavit. Naším cílem je nabízet pestrý program kulturních akcí, které budou přístupné a atraktivní pro širokou veřejnost. PAVEL ŠMERDA

Letovický
ADVENT
Program:

- 29. 11. Adventní dílna (*Letokruh*)
- 1. 12. Vánoční jarmark s rozsvícením stromu
- 3. 12. Petr Hapka a jeho potměšilí hosté (*koncert*)
- 5. 12. Mikulášská nadílka (*SDH*)
- 7. 12. Večer jak řemen (*minifestival*)
- 8. 12. Vánoční Letovice jinak
- 11. 12. Vánoční dílna (*Letokruh*)
- 12. 12. Symfonický orchestr Boskovice (*koncert*)
- 13. 12. Christmas Jam Session (*koncert*)
- 15. 12. Venkovská zabijačka
- 20. 12. Vánoční přespávačka (*Letokruh*)
- 20. 12. Vánoční koncert VDO (*ZUŠ*)
- 22. 12. Setkání se svařákem, prodej kaprů
- 24. 12. Polévka pro chudé i bohaté
- Od 26. 11. výstava Betlémů (*muzeum*)

JOSEF SYCHRA: O ŠKOLU JE VELKÝ ZÁJEM. MÁME TÉMĚŘ TISÍC ŽÁKŮ A STUDENTŮ

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA A STŘEDNÍ ŠKOLA BOSKOVICE MÁ NEJEN V NAŠEM REGIONU VELMI DOBRÉ JMÉNO. DÍKY MODERNÍMU PROSTŘEDÍ, KVALITNÍ VÝUCE, ALE I NOVINKÁM A PILOTNÍM PROJEKTŮM, KTERÉ ZAVÁDÍ VŽDY JAKO JEDNA Z PRVNÍCH ŠKOL V ČESKÉ REPUBLICE. VÍCE PROZRADIL ŘEDITEL ŠKOLY JOSEF SYCHRA.

Dovolte, abych se na úvod zeptal. V pozici ředitele školy jste rok a něco. Jaký rok to pro vás byl?

Hektický, se spoustou nových věcí. Ač jsem měl nějakou průpravu coby zástupce, agenda ředitele je naprosto odlišná.

Provedl jste za tu dobu nějaké zásadní změny?

Úplně, že by to bylo z mého popudu, to ne. Spíše došlo ke změnám, které byly vynucené provozem. Odešlo několik pedagogů, především z důvodu seniorského věku. Další pedagogové přišli z důvodu rozšiřování kapacity některých oborů.

Co je ve škole nového?

Zatím se nám daří, máme velmi dobrou naplněnost, už jsme téměř na čísle 950, což je rekordní počet. Jen do prvního ročníku střední školy budeme v příštím školním roce přibírat 210 žáků, což je samo o

sobě výjimečné a ukazuje, jak moc je naše škola pro region důležitá.

Co se týká technických záležitostí, realizovali jsme odbornou učebnu fyzioterapie zvířat, podařilo se nám sehnat finance na výměnu střechy hlavní budovy, snažíme se dovybavovat učebny. Zřídili jsme novou počítačovou učebnu, pořídili jsme tam nové notebooky, budeme kupovat i dalších okolo čtyřiceti nových počítačů. Máme rozjednaný projekt kyberbezpečnosti, do kterého by mělo přijít velké množství finančních prostředků. Jedná se hlavně o výměnu optické sítě a IT infrastruktury. Jak tady v Hybešově ulici, tak na našem pracovišti na Komenského ulici. Zatím čekáme na pokyny k realizaci. Uvidíme, jak to dopadne.

Nabídka oborů zůstává stejná?

Ano, obory střední i vyšší odborné školy zůstávají stejné. Je tomu tak v posledních

dvou letech a bude tomu tak i v tom následujícím školním roce. Znovu otevřeme dvě paralelní třídy oboru ekonomika-podnikání a po jedné třídě v ostatních oborech. Stále přicházejí silné demografické ročníky a zatím máme dostačující kapacitu na to, abychom to zvládli. Novinkou je, že jsme v programu pokusného ověřování k získání výučního listu v oboru ošetřovatel po třetím ročníku studia oboru praktická sestra. Věříme tomu, že se to osvědčí. Letos půjdou absolventi poprvé k závěrečným zkouškám.

Zastavil bych se u oboru praktická sestra. Tam neuvažujete o navýšení o další třídu?

Jedna třída je u nás, další pak v Blansku. Tři třídy by se v regionu, při konkurenci blízkého Brna a specifčnosti nároků na uchazeče, nenaplnily. Rád bych zmínil, že i do tohoto oboru jsme pořídili nové

počítačové vybavení a spolu s Nemocnicí Boskovice investujeme i do zázemí pro děvčata v nemocnici. Co bych v této souvislosti rád zmínil, je to, že samozřejmě pozorně sledujeme situaci v boskovické nemocnici. Je to náš strategický partner z hlediska odborných praxí a chceme, aby fungovala a měli jsme studentky kam posílat. Dá se říct, že budoucnost nemocnice je navázaná i na budoucnost oboru v naší škole.

Když už jste to nakousli, o jaký obor je mezi uchazeči největší zájem?

Určitě o veterinářství a informační technologie, kde je dlouhodobě převis poptávky nad nabídkou, ale také o již zmiňovanou ekonomiku a podnikání, kde si studenti od třetího ročníku zvolí, jestli chtějí pokračovat ekonomickým, nebo IT směrem.

Zkuste říct, co je největší devízou, přidanou hodnotou vaší školy?

Myslím, že největší přidaná hodnota školy je různorodost. Nejsme zaměřeni na jeden dva obory, ale máme širokou nabídku a díky tomu můžeme nabídnout určitou různorodost pro region na sever od Brna. Nabízíme navíc obory, které jsou běžně dostupné jen v Brně. Není to jednoduché vše zvládnout, zkoordinovat, o vše se postarat, ale snažíme se na tom pracovat.

Vaše plány do budoucna?

Co se týče nabídky, chceme, aby se portfolio nabízených oborů stabilizovalo, veřejnost jasně věděla, co naše škola nabízí. O žádném novém oboru neuvažujeme, ale chceme, aby technická a materiální stránka školy a ruku v ruce s tím jednotlivých oborů střední i vyšší odborné školy šla neustále nahoru. Co bych tady rád zmínil,

tak Boskovice se potýkají s nedostatkem kapacit na ubytování. Jsme v jednání se zřizovatelem o výstavbě nového internátu, případně rozšíření stávající nabídky ubytování. Rádi bychom také zřídili venkovní sportoviště. Učinili jsme určité kroky, pokud se najdou prostředky, určitě bychom tady chtěli mít moderní sportovní zázemí, které je u většiny nejen středních, ale i základních škol už dnes standardem. Také musíme zrekonstruovat jednu budovu v areálu, kde se momentálně nachází sklad a drobný chov pro veterinární obory. Půjde o velkou investici, ale je třeba to řešit.

PAVEL ŠMERDA

1887

**VOŠ A SŠ
BOSKOVICE**

MATURITNÍ OBORY

INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE
PRAKTICKÁ SESTRA
EKONOMIKA A PODNIKÁNÍ
HOTELNICTVÍ A TURISMUS
VETERINÁŘSTVÍ

UČEBNÍ OBORY

ZAHRADNÍK
KUCHAŘ-ČÍŠNÍK
OŠETŘOVATEL

VOŠ

CESTOVNÍ RUCH
DIPLOMOVANÁ VŠEOBECNÁ SESTRA
FYZIOTERAPIE ZVÍŘAT
EKONOMIKA A PODNIKÁNÍ

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA A STŘEDNÍ ŠKOLA BOSKOVICE, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

HYBEŠOVA 53

680 01 BOSKOVICE

TEL. 511 123 125

E-MAIL: SKOLA@VASSBOSKOVICE.CZ

WWW.VOSASSBOSKOVICE.CZ

gymnázium jevíčko

ŠKOLA S RODINNOU ATMOSFÉROU, JEJÍŽ UČITELÉ SE SNAŽÍ O INDIVIDUÁLNÍ PŘÍSTUP KE KAŽDÉMU ZE STUDENTŮ. TO JE GYMNÁZIUM JEVIČKO. „VÝJIMEČNOST NAŠÍ ŠKOLY JE DÁNA PŘEDEVŠÍM MOŽNOSTÍ VYBRAT SI NA GYMNÁZIU SVÉ BUDOUCÍ ZAMĚŘENÍ – TEDY HUMANITNÍ ČI PŘÍRODOVĚDNÉ,“ ŘÍKÁ ŘEDITELKA ŠKOLY LUCIE ŠKVAŘILOVÁ.

Paní ředitelko, jaké obory nabízíte a chystáte v tomto směru něco nového?

Stabilně nabízíme tři obory – dva gymnaziální a jedno lyceum. Gymnázium všeobecné je určeno pro žáky, které baví přírodovědné předměty – matematika, fyzika a chemie. Gymnázium humanitní doporučujeme těm, kteří rádi sledují zahraniční filmy v originále, zajímá je historie či společenské vědy. Kombinované lyceum zaujme především žáky, kteří jsou tvořiví, nevadí jim něco vytvářet, pracovat na dlouhodobých projektech a které baví na vše si přicházet sám a hledat svoji vlastní cestu. Významnou roli totiž v lyceu hraje umělecká tvorba a také slavnosti, během nichž se žáci nevěnují jen sami sobě, ale pracují také na dobročinných projektech. Lyceum nabízí zaměření přírodovědné a technické, ale na volbu zaměření mají žáci čas až do třetího ročníku.

Co se týká projektů. Jaké momentálně ve škole běží?

V současné době jsme zapojeni do projektu DofE (Cena vévody z Edinburgu), v níž se mladí lidé snaží všestranně rozvíjet svoji osobnost ve třech základních oblastech – pohyb, dovednost a dobrovolnictví. Nyní máme v projektu zapojeno přes třicet žáků, někteří již mají splněnou základní bronzovou úroveň, která byla zakončena expedicí ve volné přírodě. Ta naučila žáky starat se výhradně sami o sebe, nemohou totiž použít mobily ani peníze a vše na expedici si musí nést s sebou (včetně stanu) nebo to mohou získat zdarma od jiných lidí. Myslím, že se během expedic o sobě žáci mnoho naučili. Mezi další projekty patří samozřejmě Šablony, ty se zaměřují na inovativní vzdělávání našich žáků. Rozvíjíme také mezinárodní spolupráci se školami v Německu a Španělsku. V letošním školním roce se také zapojíme do projektu Škola pro udržitelný život.

Řekněte, čím je jevíčské gymnázium specifické, výjimečné oproti jiným školám v regionu?

Jevíčské gymnázium je škola s pohodovou rodinnou atmosférou a individualizovaným přístupem k žákům. Ve spolupráci se školským poradenským centrem se snažíme vycházet žákům vstříc, aby jejich pobyt v naší škole byl pro ně co možná nejpříjemnější. To ovšem neznamená, že by žáci měli nějaké úlevy, spíše se je snažíme podporovat v jejich snažení tak, aby zvládli stanovené nároky a obstáli ve svém dalším životě a studiu.

Pokud čte rozhovor některý z žáků 9. třídy nebo jeho rodič. Mohou se k vám přijít podívat a se školou se blíže seznámit? Případně kdy?

Uchazeči mohou naši školu navštívit kdykoliv, primárně jsou pro ně určeny dny otevřených dveří, které se uskutečnily

9. listopadu a 5. prosince, poslední den otevřených dveří je určen pro „opozdilce“ a konat se bude 16. ledna 2025. Uchazečům také nabízíme přijímačky nanečisto a přípravné kurzy k jednotné přijímací zkoušce z českého jazyka a matematiky. Na všechny zájemce o studium se těšíme, ať už na DOD, nebo přípravných kurzech.

PAVEL ŠMERDA

GYMNÁZIUM, JEVIČKO

569 43 JEVIČKO

TEL.: 461 327 831

E-MAIL: INFO@GYMJEV.CZ

WWW.GYMJEV.CZ

STŘEDNÍ PEDAGOGICKÁ ŠKOLA

UDĚLALA DALŠÍ KROK K VÝSTAVBĚ NOVÝCH PROSTOR

STŘEDNÍ PEDAGOGICKÁ ŠKOLA BOSKOVICE PATŘÍ K NEJOBLÍBENĚJŠÍM VZDĚLÁVACÍM ZAŘÍZENÍM V REGIONU. CO JE TAM NOVÉHO, PROZRADILA ŘEDITELKA LEONA VALTEROVÁ.

Paní ředitelko, co je nového ohledně plánovaných úprav a přístavby školy a rozšíření prostor pro vzdělávání?

Před rokem jsem zmínila podanou žádost o poskytnutí podpory našeho projektu „Výstavba nových prostor pro vzdělávání“ v nové výzvě Ministerstva životního prostředí a tou dobou jsme s velkou nadějí čekali na její výsledek. Těsně před Vánocemi jsme se pak dozvěděli dobrou zprávu o výběru našeho projektu k dotačnímu financování z prostředků Modernizačního fondu. Samozřejmě, že zajištění realizace stavby od veřejných zakázek na výběr dodavatelů až po její kolaudaci je náročný úkol, ale posiluje nás důležitý cíl, tedy možný návrat ke třem oborům vzdělání, 12 třídám a 360 žákům školy. V průběhu července a srpna došlo k demolici původní přístavby školy i zahradního domku a odborné likvidaci nebezpečného odpadu – azbestu. V současné době probíhá zpracování prováděcí projektové dokumentace pro novou výstavbu a pak už vypíšeme soutěž na dodavatelskou stavební firmu. Pokud vše dobře půjde, plánujeme otevření nové budovy, kde bude kromě učeben i zázemí pro zaměstnance, v září 2027. Už teď se na to moc těšíme.

Zůstáváte tedy zatím v nabídce oborů na další školní rok na současném stavu? Jaké obory nabízíte?

Uchazečům o vzdělávání nabízíme ze tří oborů vzdělání opravdu stejné dva jako vloni, tedy tradiční předškolní a mimoškolní pedagogiku a pedagogické lyceum. Co se ale pro letošní přijímací řízení mění, jsou kritéria pro přijetí. Důležitá je především nová školní přijímací zkouška do pedagogického lycea, kde budou ověřovány komunikační předpoklady žáků. Všechny informace k přijímacím zkouškám máme na našich webových stránkách a vždy je velmi užitečné navštívit školu ve dnech otevřených dveří. Letos nás čeká ještě jeden, a to v sobotu 11. ledna 2025.

Co je ve škole nového? O co byste se s námi ráda podělila?

Z významných úspěchů našich žáků vyberu první místo v brněnské soutěži FabLab a jejich účast v ranním TV vysílání, dále ocenění v celostátní environmentální soutěži Enersol, uspořádání výstavy obrazů žáků z projektu Erbenova Kytice v paláci Charitas Praha nebo projekt Slow Fashion v regionu v rámci mezinárodní aktivity Týden pro klima, který získal na Žákovské konferenci podnikavých nápadů v Brně ocenění v oblasti spolupráce. Úspěšná byla i účast v mezinárodní pěvecké soutěži žáků středních pedagogických škol v Levicích na Slovensku. Ráda bych ale zdůraznila, že všech aktivit našich žáků a učitelů, nejen těch oceněných, si velmi vážím a těším se.

Vaše škola oslaví v příštím roce významné jubileum. Co byste jí popřála do dalších let?

Ano, s ochotnou pomocí mých kolegů připravujeme oslavy 75. výročí založení školy, pro které jsme vybrali příhodné datum 28. března, kdy společně s výročím narozením J. A. Komenského slaví svátek i učitelé. Všechny příznivce srdečně zveme na slavnostní

FOTO Zuzana Jašíčková

(zábavné) odpoledne plné doteků minulosti i současnosti, kreativně a interaktivně zpracovaných našimi současnými i bývalými studenty. Slíbují, že je na co se těšit.

Škola má dlouholetou tradici a každý rok jejími prostorami provázím řadu absolventů, kteří mi nadšeně potvrzují svůj přetrvávající velmi pozitivní vztah k ní a líčí hromadu krásných i veselých vzpomínek. To mě naplňuje velkou vděčností a hrdostí, protože to jako bývalá absolventka cítím stejně. A právě to bych přála naší milé škole i do budoucna. Co nejvíce spokojených lidí, ať už byli, jsou či budou žáky, zaměstnanci, nebo jen jejími návštěvníky. Vlastní prožitky a zkušenosti člověka jsou to nejcennější, co během života získává, a pokud k těm pozitivním přispěje i naše škola, je to z mého pohledu to nejlepší, co si můžeme přát.

PAVEL ŠMERDA

SPGŠ BOSKOVICE

KOMENSKÉHO 5

680 01 BOSKOVICE

TEL. 516 802 544

E-MAIL: POSTA@SPGS-BCE.CZ

WWW.SPGS-BCE.CZ

MASARYKOVA STŘEDNÍ ŠKOLA PLÁNUJE NOVOU BUDOVU

POD VEDENÍM NOVÉ ŘEDITELKY MARTINY BRTNICKÉ USILUJE MASARYKOVA STŘEDNÍ ŠKOLA V LETOVICÍCH O TO, ABY SE STUDENTI NEJEN UČILI, ALE TAKÉ ROZVÍJELI JAKO SILNÉ OSOBNOSTI. ŠKOLA KLADE DŮRAZ NA TO, ABY ŽÁCI BYLI PŘIPRAVENI NA REÁLNÝ ŽIVOT, UMĚLI SPOLUPRACOVAT A BYLI OTEVŘENÍ NOVÝM PŘÍLEŽITOSTEM. NABÍZÍ TAKÉ PESTROU PALETU OBORŮ A S HRDOSTÍ PODPORUJE MÍSTNÍ KERAMICKOU TRADICI. V BUDOUCNOSTI PLÁNUJE ŠKOLA TŘEBA NOVOU BUDOVU PRO ODBORNOU VÝUKU.

Jaké jsou vaše hlavní cíle v roli ředitelky Masarykovy střední školy Letovice?

Začnu poněkud ze široka. Klíčem k porozumění tomu, co nás v budoucnosti čeká, jsou schopnosti učit se, být tvůrčí, otevřený a umět spolupracovat s ostatními. Díky tomuto propojení je možné plnit cíle, které ve svém nejširším pojetí zahrnují nejenom vzdělávání a výchovu v daném oboru, ale i rozvíjení osobnostního potenciálu každého žáka, jeho vedení k sebepoznání, kritickému myšlení a respektu k lidským hodnotám. Cílů, na jejichž konci stojí mladí, vzdělaní lidé, kteří jsou otevření změnám, připravení pro samostatný a kreativní život, schopní dalšího rozvoje, mladí lidé s vysokými morálními hodnotami, pozitivním vztahem ke vzdělávání a ke školství všeobecně, sociálními dovednostmi a s plně funkčními schopnostmi pro život v informační společnosti 21. století. Vytyčené cíle dosáhneme jen aktivní spoluprací vedení školy s učiteli a ostatními pracovníky. Lidé, kteří mají kladný přístup ke vzdělání, k práci, mají rozvinutou schopnost plnit své povinnosti, mají otevřenou cestu k životní kariéře. Takoví žáci budou naši školu opouštět a šířit její dobré jméno.

Můžete nám přiblížit, jaké obory škola nabízí?

Naše škola nabízí celkem devět oborů vzdělávání. Tři maturitní, jeden nástavbový a pět učebních. S trochou nadsázky lze říci, že naši žáci, po úspěšném absolutoriu, vám vyprojektují, postaví a zařídí dům, dejme tomu obchod s keramikou. Začnu, jak ji-

nak, našimi stavaři. Jde o obor Stavebnictví, zaměření Pozemní stavby. Absolventi se mohou uplatnit jako projektanti, stavební technici, stavbyvedoucí, připraváři staveb, rozpočtáři apod. Ti budovu vyprojektují a připraví všechny potřebné podklady pro zahájení stavby. Poté nastoupí zedníci, oboru Zedník, kteří mají široké uplatnění jako zedník, obkladač, sádkartonář. Když je hrubá stavba hotová, přijdou elektrikáři, jedná se o obor Elektrikář – silnoproud. Žáci jsou připravováni k výkonu činností v oblasti prací na rozvodech elektrické energie v obytných a průmyslových objektech, k montáži, údržbě a opravám elektrických zařízení. Hotové prostory potřebují vybavení nábytkem a zde se uplatní nábytkáři spolu s truhláři. Absolvent oboru Nábytkářská a dřevařská výroba najde uplatnění v každé nábytkářské nebo dřevařské firmě. Může být technologem, konstruktérem nebo pracovat v zásobování a další. Truhláři mohou po ukončení studia navržený nábytek vyrobit a naistalovat. V jejich případě se nemusí jednat pouze o výrobu a montáž nábytku, ale také o jednoduché dřevostavby, okna i dveře. Keramici, ať již maturitní, nebo učební obor, vybaví obchod potřebným zbožím. V oboru Výtvarné zpracování keramiky a porcelánu mají žáci možnost uplatnění jako výtvarní návrháři v řemeslných dílnách, ve funkci výtvarné technických pracovníků, případně jako manažeři nebo vedoucí keramických provozů. Podobně jsou na tom žáci, kteří ukončí studium jako umělečtí keramici. Jejich uplatnění je od velkých podniků až po malé provozovny, jako je návrhář, technolog, sádrař nebo točír. V hotové, vybavené prodejně mohou zákazníky uvítat prodavači z oboru Prodavač. Ti mají uplatnění při výkonu povolání prodavač nebo pokladní v obchodě v pozici zaměstnance velkých, středních i malých prodejen. Nakonec tu máme nástavbový obor Podnikání. Po maturitě zvládají podnikatelské aktivity především v profesní oblasti, kterou si zvolili předchozím vyučením v konkrétním učebním oboru. Mohou založit a řídit vlastní firmu nebo se uplatnit ve funkcích nižšího a středního managementu, vykonávat ekonomické, obchodní a administrativní činnosti v soukromých firmách i státních organizacích.

O jaký obor je největší zájem?

Zájem o obory je každý rok jiný. Zatímco jednou máme takzvané převis na Truhláře, jiný rok to je Stavař a další zase Prodavač. Souhrnně lze konstatovat, že nám rok od roku žáků přibývá a letos jsme již na hraně kapacity školy.

Jaké novinky připravujete v tomto nebo příštím školním roce?

Jedna z mnoha věcí, na kterou jsme pyšní, je, že naše škola je nositelem národní kulturní tradice Keramika – kamenina na Letovicku a Kunštátsku. Jednou z mnoha aktivit na podporu této tradice je naučná stezka Spříznění hlínou, kterou otevíráme v těchto dnech. Naučná stezka má, na svých šesti zastaveních, seznámit návštěvníky s významnými místy spojenými s kera-

mickou výrobou na území Letovic. Součástí naučné stezky jsou pohádky pro nejmenší o skřítkovi Střípkovi. V letošním roce plánujeme upravit školní zahradu, kde probíhá výuka v přírodě a pravidelně jsou zde i keramické workshopy. Také upravujeme bezprostřední okolí školy v návaznosti na nové náměstí v Letovicích.

Studenti vaší školy jsou úspěšní na krajských i republikových soutěžích. Co byste zmínila z poslední doby?

Doporučuji zájemcům si přečíst naši výroční zprávu za školní rok 2023/2024. Jenom tak je možné nezahltit čtenáře MyFace dlouhým výčtem a zároveň se vyvarovat toho, že bych při popisování úspěchů někoho nebo něco vynechala. Zmíním jenom dva nejnovější úspěchy našich žáků. Třetí místo Jakuba Maschtowského a Tomáše Hořínka v mezinárodní soutěži stavebních oborů středních škol Řemeslo Skill 2024, první a druhé místo v Mistrovství ČR oboru Truhlář v Jihomoravském kraji 2024 získali Martin Trunda a Jakub Svatoš. Vítězství je o to cennější, že naše škola měla tu čest výše zmíněnou soutěž organizovat.

Plánujete nějaké nové projekty a spolupráce v rámci školy a s okolními firmami?

Velkým projektovým plánem je stavba nové budovy pro zkvalitnění výuky odborného výcviku učňovských oborů Elektrikář, Prodavač a Umělecký keramik. Stávající prostory jsou nevyhovující a mimo prostory školy. V současné chvíli je hotová studie a finanční rozpočet. Zda bude objekt realizován, ale závisí na mnoha faktorech. Ohledně spolupráce s firmami, plánem je rozšířit spolupráci s městem, místními školami, školkami, městským kulturním střediskem a dalšími na akcích. Konkrétní aktivity jsou teprve ve fázi myšlenek, nápadů a idejí.

Co byste doporučila současným i budoucím studentům, kteří se chtějí v některém z oborů prosadit?

Doporučení je jednoduché a trůfám si tvrdit, že univerzálně platné. Je nutné učit se a chodit do školy. Bez vlastního úsilí, systematické práce, snahy se neustále zlepšovat, zajímat se o svět okolo sebe není možné dosáhnout zamýšlených cílů.

Řekněte nám na závěr. V čem je vaše škola výjimečná, speciální?

Jsmo malá škola, nebojím se říct, rodinného typu. Všichni navzájem se známe, dokážeme tak rychle a trůfám si napsat, že efektivně, řešit problémy našich žáků či odhalit skrytý potenciál nadaných. K tomu nemalou měrou přispívají nadstandardně dobré vztahy mezi všemi zaměstnanci školy, které jsou podporovány mimoškolními aktivitami od turistických pochodů až po večírky.

FOTBALISTA ONDŘEJ PADĚRA MÁ ZA SEBOU ÚSPĚŠNÝ SPORTOVNÍ ROK

VE SBÍRCE MÁ TITUL MISTRA SVĚTA I EVROPY V MALÉM FOTBALE, JE HISTORICKY NEJLEPŠÍM STŘELCEM NÁRODNÍHO TÝMU. DO BUDOUCA BUDE MOŽNÁ NEJVYŠŠÍ POCTY SBÍRAT I JAKO TRENÉR. NA JAŘE SE TOTIŽ STAL KOUČEM NÁRODNÍHO TÝMU DO 23 LET. ONDŘEJ PADĚRA Z BOSKOVIC MÁ ZA SEBOU DALŠÍ VÝRAZNÝ SPORTOVNÍ ROK.

Ondro, dovol, abych se na úvod zeptal. Jaký byl tvůj sportovní rok 2024?

Letošní sportovní rok řadím mezi velmi úspěšné. V červenci se nám na Českém národním poháru v Plzni s týmem BKM Brno povedlo kvalifikovat na Ligu mistrů v malém fotbale, která se konala na začátku září v polské Varšavě. Probojovali jsme se až do finále, kde jsme prohráli 2:1 s azerbájdžánskou Birbashou Baku. Dařilo se mi i střílecky, kde se mi mimo jiné podařilo jediným gólem v utkání rozhodnout semifinále se španělskou Malagou a branku jsem vstřelil i ve finále, ačkoliv to bohužel nestačilo na to, abychom celou Ligu mistrů vyhráli. I tak je druhé místo historicky největším úspěchem českého malého fotbalu na klubové úrovni.

V říjnu mě pak čekala premiéra z pozice hlavního trenéra české reprezentace na mistrovství světa hráčů do 23 let. Šampionátem jsme proplouvali celkem dominantně a podle mého jsme hráli nejatraktivnější fotbal. Za celý šampionát jsme v normální hrací době neprohráli, bohužel ve finále nám chybělo trochu štěstí, kde nás po remíze 2:2 v následném penaltovém rozstřelu porazilo Slovensko. I tak jsem na kluky pyšný za to, jak jsme se na šampionátu prezentovali a jak jsme celkově vystupovali nejen na hřišti, ale mimo něj. Pro mě osobně to byl krásný a úspěšný start v trenérské kariéře.

V 35 letech patříš mezi nejzkušenější hráče, přesto věřím, že pokud vydržíš zdraví, máš před sebou ještě pár let jako aktivní hráč. Překvapila tě hodně nabídka vést národní tým do 23 let?

Přesně tak, ve svých letech už patřím určitě mezi ty nejzkušenější a snažím se dělat vše pro to, abych ještě pár let mohl

hrát. Věnuji se regeneraci a strečinku tak, abych nic nepodcenil a vydržel, pokud možno, co nejdéle. Před měsícem jsem udělal celkem zásadní krok v tom, že jsem skončil s velkým fotbalem. Cítil jsem na sobě, že musím něco omezit, a jsem přesvědčený, že to byla správná volba a ve sportovním životě se budu plně věnovat jen malému fotbalu ať už z pozice hráče, tak trenéra.

Nějaké náznaky k tomu, že bych měl vést národní tým do 23 let, se ke mně dostaly už pár měsíců před tím, než jsem nabídku obdržel. Takže popravdě potom mě samotná nabídka tolik nepřekvapila, ale moc mě potěšila. Beru to jako odměnu za všechno, co jsem v malém fotbale dokázal a co jsem tomuto sportu obětoval. Myslím si, že mám mladým hráčům co předat a možnosti vést tuto kategorii si moc

vážím. Nabídka reprezentace, ať už jde o jakýkoliv sport, se podle mě neodmítá, a když jsem dostal nabídku, vůbec jsem neváhal.

Jaké to je, rozhodovat zápasy na hřišti a vedle toho sedět na lavičce a nemoci zasáhnout do hry a jen rozdávat pokyny svým svěřencům?

Musím říct, že z pozice trenéra to pro mě bylo mnohem těžší, než když jsem jako hráč na hřišti. Světový šampionát v Chorvatsku byl pro mě premiérou v této roli a byla to pro mě obrovská zkušenost. Mám už teď možnost porovnání, jaké to je z pozice hráče a z pozice trenéra a druhá varianta byla pro mě opravdu asi složitější už jen proto, že člověk cítí zodpovědnost za celý tým a případný úspěch, či neúspěch. Člověk by chtěl pomoci i na hřišti,

nejen v přípravě na utkání a v pokynech, jenže v ten moment bohužel více udělat nemůže. Na druhou stranu, s hráči jsem během celého šampionátu žil natolik, že mi v žilách koloval adrenalin a napětí tak moc, jako kdybych byl na hřišti s nimi.

Už jsi zmínil dva letošní velké mezinárodní úspěchy. Zastavme se u nich ještě trochu. Začneme Ligou mistrů. Co pro tebe znamená finálová účast s týmem BKM Brno a kolik chybělo k vytouženému vítězství?

Finálová účast s BKM Brno v Lize mistrů pro mě i celý tým znamená obrovský úspěch, spoustu nezapomenutelných zážitků a vzpomínek. Myslím si, že tento úspěch bude doceněn až později, protože sám vím, jak těžké bude v dalších letech tohle umístění napodobit nebo překonat. K vytouženému vítězství zase tolik nechybělo, v utkání jsme prohrávali, celkem brzy se nám povedlo vyrovnat a do přestávky jsme znovu inkasovali a do druhé půlky jsme šli za stavu 1:2. Druhou půlku jsme diktovali tempo hry, Ázerbájdžánci spíše polehávali a tahali čas. Při naší závěrečné power-play jsme měli ještě pár závarů na srovnání, ale vyrovnat se nám už bohužel nepodařilo. Na druhou stranu, když se podíváme, kdo proti nám ve finále stál, musím uznat, že jsme prohráli s velkou kvalitou. Birbasha Baku je profesionální tým nabitý asi ze tří čtvrtin ázerbájdžánskými reprezentanty a tato země udělala v tomto sportu za poslední roky obrovský progres a jsou na vzestupu. Mluví za ně i výsledky z posledních světových i evropských šampionátů.

Druhé místo jsi vybojoval i jako trenér s českou reprezentací do 23 let na míst-

rovství světa v Chorvatsku. Tam o výhře rozhodoval až penaltový rozstřel. Mrzele tě hodně, že to nevyšlo?

Finálová prohra na mistrovství světa do 23 let boleta hodně. Jak už jsem zmínil, podle mého jsme hráli nejlepší fotbal a tento tým si zasloužil celý šampionát vyhrát. Prohra v penaltovém rozstřelu vždy hodně mrzí. Stojím si za tím, že jsme duel neměli nechat do penaltového rozstřelu ani dojít. V zápase jsme měli spoustu šancí, abychom rozhodli v normální hře, bohužel jsme ale své příležitosti nevyužili. I v prodloužení jsme nechtěli na nic čekat, nechtěli jsme nějak taktizovat a chtěli jsme rozhodnout. Když už duel došel do penalt, věřil jsem, že se zlomí české penaltové prokletí z posledních let, kdy jsme s dospělou reprezentací na posledních dvou evropských a jednom

světovém šampionátu vždy vypadli po penaltách. Penalty jsou prostě loterie a je to 50 na 50. I přesto, že jsme skončili druhí a finále nedopadlo podle našich představ, beru to velmi pozitivně a odnáším si ze světového šampionátu jen ty nejkrásnější vzpomínky a spoustu dalších zkušeností, které jsou k nezaplacení. Beru to s tou největší pokorou, přece jen jsme vicemistry světa.

Jak se ti daří skloubit aktivní hráčskou kariéru s tou trenérskou?

Skloubit hráčskou kariéru s tou trenérskou pro mě není zase tak těžké. Přece jen práce s národním týmem do 23 let není celoroční. Narovinu se pořád považuji více jako hráč než jako trenér. Mám stále svých hráčských povinností celkem dost, a i když teď přes zimu bude malého fotbalu trochu méně, tak až se to pak vše na jaře zase všechno rozjede, bývá toho dost, ale nic, co by se nedalo zvládnout. Ještě k tomu, jak už jsem zmínil, nedávno jsem skončil s velkým fotbalem, a tím pádem budu mít i více času na jiné než fotbalové aktivity.

Život není jen o fotbale. Jak si od něj nejlépe odpočineš, jak relaxuješ, co děláš, když nejsi na hřišti?

Ve volném čase se snažím od fotbalu úplně vypnout. Mám rád kulturu v různých podobách, rád chodím na koncerty, do divadla nebo navštěvuji wellness.

Jaké máš plány do budoucna?

Velké plány do budoucna zatím nemám. Uvidím, co mi život přinese.

PAVEL ŠMERDA

NOVÉ LYCEUM V BLANSKU!

PŘIDÁŠ SE K NÁM?

STOJÍŠ NA POMYSLNÉM PRAHU ROZHODOVÁNÍ O SVÉ BUDOUCNOSTI A NEJSI SI JISTÝ, CO DÁL? CHTĚL BYS ZÍSKAT NEJEN ODBORNÉ ZNALOSTI, ALE I VŠEOBECNÝ PŘEHLED? LÁKÁ TĚ OBOR GASTRONOMIE, HOTELNICTVÍ, NEBO DOKONCE OBOJE, ALE NEMŮŽEŠ NALÉZT VHDNOU ŠKOLU? POJĎ ZA NÁMI NA CERGAS!

V Jihomoravském kraji roste poptávka po lyceích, na což mnohé školy reagují, a ta naše není výjimkou. Od nového školního roku 2025/2026 se na Střední odborné škole cestovního ruchu a gastronomie, s. r. o. v Blansku otevírá nový obor, který ponese název Řízení a provoz hotelu.

Ptáš se, proč si vybrat zrovna lyceum?

Lyceum ti nabízí takovou „fúzi“ mezi gymnáziem a odborně zaměřenou školou. Získáš vyšší míru všeobecného vzdělání, než by tomu bylo na klasické odborné střední škole, ale s benefitem odborných znalostí z vybraného oboru.

Co tě u nás bude čekat?

Těšit se můžeš kromě klasických předmětů i na předměty, jako jsou ekonomika a financování, základy hotelnictví a gastronomie nebo podnikání a firemní činnosti. Kromě nich se budeš moci spolu s ostatními spolužáky napříč obory účastnit různých exkurzí, které se budou vztahovat ke studovanému oboru – např. hotelů, wellness, restaurací apod. Stejně tak budeš moci vyrazit na některý ze zájezdů, které škola přes rok pořádá, a podívat se tak třeba do adventní Vídně nebo poznat cizí země. V minulých letech naši studenti navštívili mj. Irsko, Francouzskou riviéru včetně Monaca nebo Anglii.

Studium u nás ale není jen o exkurzích a zájezdech. Absolvuješ také vlastní praxi

ve vybraném hotelovém zařízení, která ti poskytne poznatky a zkušenosti, jež určitě využiješ nejen v profesním životě.

A co po škole?

Po absolvování lycea se ti otevře široká paleta možností. Pokud tě bude lákat další studium, můžeš se do něj pustit na vysoké škole ekonomického, hotelového, turistického nebo gastronomického směru – a to samé platí i pro vyšší odborné školy. Když budeš chtít, můžeš se také rovnou zapojit do pracovního procesu. Uplatníš se v organizačních, administrativních,

provozních, nižších manažerských činnostech různého zaměření (nejen hotelových). Jako bonus zároveň získáš předpoklady pro rozjetí vlastního podnikání.

Čtyřleté lyceum Řízení a provoz hotelu na Střední odborné škole cestovního ruchu a gastronomie, s. r. o. tě zkrátka připraví po teoretické i praktické stránce na budoucí povolání v hotelovém nebo gastronomickém směru. Zároveň k tomu získáš možnost vyjet do zahraničí a poznat cizí zemi z jiných stránek, než bys mohl jako běžný turista. Tak co, ještě pořád váháš?

STŘEDNÍ ŠKOLA CESTOVNÍHO RUCHU A GASTRONOMIE, S. R. O.

MASARYKOVA 12,

678 01 BLANSKO

TEL.: 602 780 034

[WWW.FACEBOOK.COM/SSCERGASBK](https://www.facebook.com/sscergasbk)

[WWW.INSTAGRAM.COM/CERGAS_BK](https://www.instagram.com/cergas_bk)

WWW.CERGAS-BK.CZ

PODLAHY

BOSKOVICE, Legionářská 2178/2b

PRODEJ A POKLÁDKA PODLAHOVÝCH
KRYTIN - LITÍ ANHYDRITOVÝCH
A CEMENTOVÝCH POTĚRŮ
OBLOŽENÍ SCHODIŠTĚ

 koberce boskovice

 tel.: 516 455 049

 www.koberceboskovice.cz

Pomáháme muzikantům a hudebním tvůrcům, ale i obcím,
školám a institucím se zvukovým vybavením.

Jsme DISK Multimedia.

GYMNÁZIUM BLANSKO SLAVÍ 75 LET

PATŘÍ K NEJPRESTIŽNĚJŠÍM STŘEDNÍM ŠKOLÁM V REGIONU, V LETOŠNÍM ROCE SLAVÍ 75. VÝROČÍ. GYMNÁZIUM BLANSKO NAVŠTĚVUJE MOMENTÁLNĚ V OSMNÁCTI TŘÍDÁCH TĚMĚŘ 530 STUDENTŮ. VÍCE PROZRADIL ŘEDITEL ŠKOLY MGR. IVO GRIM.

Pane řediteli, představte, prosím, čtenářům MyFace vaši školu.

Gymnázium Blansko patří k nejvyhledávanějším středním školám v našem regionu. Nabízíme osmileté studium pro žáky 5. tříd základních škol a čtyřletý studijní obor pro absolventy 9. tříd základních škol. V současné době navštěvuje naši školu v 18 třídách téměř 530 žáků. Při studiu klademe důraz na výuku cizích jazyků, přírodovědných předmětů a na zvýšení informační gramotnosti. Hlavní zásadou učebního plánu je rozložení základního učiva do nižších ročníků. Ve vyšších ročnících mají studenti možnost profilace, tedy výběru volitelných předmětů a seminářů podle svého zájmu a plánovaného zaměření dalšího studia. Prioritním vzdělávacím cílem je kvalitní příprava žáků na vysokoškolské studium. Úspěšnost našich absolventů při studiu na vysokých školách vypovídá o tom, že se nám daří tenhle cíl naplňovat.

V letošním školním roce slaví blanenské gymnázium 75. výročí. Čím je, podle vás, výjimečné, speciální?

Troufám si tvrdit, že v naší škole je velmi přátelský, soudržný kolektiv. To pozitivně ovlivňuje atmosféru a pomáhá úspěšné realizaci různých školních i mimoškolních akcí a aktivit.

Již letitou tradici má náš pěvecký sbor Perličky. Za dobu své existence si připsal na své konto více než dvě stovky vystoupení, včetně spolupráce s populárním zpěvákem Petrem Bendem. Repertoár sboru je velmi široký a na jeho výběru se podílí sami studenti. V průběhu školního roku probíhají pravidelné zkoušky, jedenkrát ročně bývá víkendové soustředění spojené s žáky oblíbeným přespaním ve škole a o prázdninách nadšení mladí zpěváci a jejich sbormistr vyjíždí na několika-

denní soustředění do podorlické vesničky Mladějov na Moravě.

Každoročně připravujeme výměnné studentské pobyty s partnerskou školou IGS Oyten v Německu. Jedná se o výměnný projekt, kterého se účastní studenti našeho gymnázia a integrované komplexní školy Oyten. Projekt je zaměřený na environmentální výchovu, ekologii a ochranu přírody ve dvou různých prostředích. Chráněného území Moravský kras v České republice a wattového pobřeží na severozápadu Německa. Vedle již zmíněných cílů je pro studenty velkým přínosem rozvoj komunikačních dovedností, zejména angličtiny a němčiny.

Od roku 2022 je naše škola partnerem projektu DofE – Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu (The Duke of Edinburgh's International Award). Jedná se o motivační mezinárodní program pod záštitou britské královské rodiny. Základní myšlenkou programu je stanovit si cíl a systematicky pracovat na jeho dosažení. Studenti mají možnost rozvoje pravidelnými aktivitami ve čtyřech propojených oblastech – dovednost, pohyb, dobrovolnictví, expedice. Délka trvání programu je dána

bronzovou, stříbrnou nebo zlatou úrovní, kterou si studenti sami zvolí. Do projektu se zapojilo již přes sto našich žáků.

Všiml jsem si, že vaši studenti jsou velmi úspěšní v národních soutěžích i mezinárodních projektech.

Nadané studenty se snažíme v maximální míře podporovat. Mají individuální vzdělávací plány, vyučující se jim po vyučování věnují, poskytují jim poradenství, připravují je na soutěže a olympiády. Studenti jsou uvolňováni z výuky na různé stáže, soustředění, vzdělávací akce apod. Největších úspěchů v poslední době dosáhli: Štěpánka Keprtová – v květnu 2024 převzala v pražském Karolinu cenu Učené společnosti České republiky, v červnu 2024 reprezentovala ČR na zahraniční soutěži International Wildlife Research Week ve Švýcarsku. Magdaléna Musilová – ve finále celostátní soutěže Nejlepší student byla vybrána mezi nejlepšími 25 středoškoláků roku, v listopadu 2023 získala cenu poroty na studentské vědecké konferenci v Praze. Richard Nikel – jako člen týmu LASAR se zúčastnil mezinárodní soutěže Conrad Challenge v ústředí

amerického Národního úřadu pro letectví a vesmír (NASA) v Houstonu. V konkurenci více než dvou tisíců projektů, z nichž do finále postoupilo 26, tento tým s návrhem dálkové opravy družic na oběžné dráze Země zvítězil ve dvou ze tří kategorií.

Důležité je také materiální a technické vybavení školy. Jste v tomto směru spokojení, případně jaké máte další plány?

V minulých letech prošlo naše gymnázium řadou oprav a rekonstrukcí, ve kterých je potřeba nadále pokračovat. Pozitivní odezva ze strany žáků na nově vzniklé klidové zóny na chodbách školy sloužících k odpočinku a relaxaci, stolním hrám a neformálnímu setkávání žáků nás vede k myšlence vybudovat další takové zázemí pro žáky v prostorách vedle školní kantýny. Jako sportovec tělem i duší považuji za velký nedostatek současný stav školního hřiště, které nelze k hodinám tělesné výchovy využívat. Část hodin tak probíhá v pronajatých prostorách, případně se musí do školní tělocvičny vměstnat současně dvě skupiny žáků. Nechali jsme vypracovat projekt na vybudování nového víceúčelového sportovního hřiště, které umožní provozování základních atletických disciplín, malé kopané a volejbalu, případně při zakomponování sedací se-

stavy s centrálním stolem také možnost venkovní výuky. V současné době se řeší se zřizovatelem možnosti financování, aby realizace mohla co nejdříve začít.

Co byste popřál škole do dalších let?

V první řadě bych popřál, aby měla dostatek „zapálených“ žáků i učitelů, kteří v sobě mají zdravou motivaci k seberozvoji, umí vést efektivní komunikaci s respektem a vzájemnou podporou. Škola,

aby byla místem, kde se všichni cítí dobře a bezpečně. Absolventi, aby na ni rádi vzpomínali a o studium na naší škole měli stále zájem i jejich děti, tak, jak se to už dlouhá léta děje. Neméně důležitý je také dostatek finančních prostředků. Ty škole přejí proto, aby se dokončily plánované rekonstrukce, modernizovala se a vytvářely se stále lepší podmínky pro výuku za pomoci moderních výukových metod a prostředků.

PAVEL ŠMERDA

— INZERCE —

VÝPRODEJ VYSTAVENÉHO ZBOŽÍ Z DŮVODU STĚHOVÁNÍ PRODEJNY

KŘESLA-ŽIDLE S.R.O., RŮŽOVÉ NÁMĚSTÍ 2238/3, 680 01 BOSKOVICE

TALK SHOW

LYSICE
LETNÍ KINO

6. června 2025
19:00

HOSTÉ:

Veronika ŽILKOVÁ
Tomáš MATONHA

